

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA
III. évfolyam, 3. (II.) szám 2019. szeptember

Lapunk tartalmából

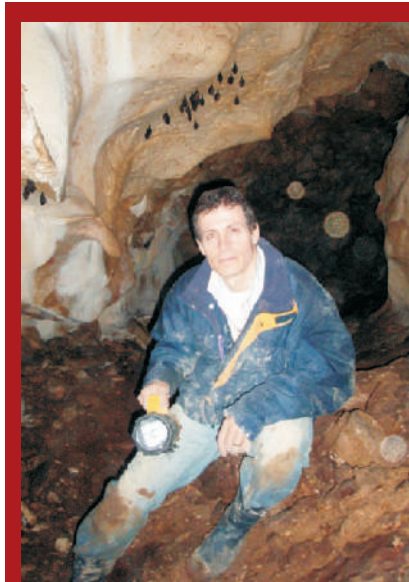
Kortársunk,
a mesterséges intelligencia 3
Az Állatorvostudományi Egyetem
Rektori Hivatalából jelentjük 4

Megbecsült örökség
– Megnyílt a 233. tanév 5

Az egyetem új aranykorának
megteremtése a cél 10
A közösséggé
kovácsolódtás tábora 18
Gólyanap Üllőn 18
Vendégek a nagyvilágból 19

Dr. Hornok Sándor tanszékvezető
egyetemi docens: Barlangoktól az ég-
boltig a kullancsok nyomában 12

Ruff Alexandra végzős állatorvos-
hallgató: "Szabadidőben? Irány a
szervezés" 15

Dolgozói-
Hallgatói
Piknik és
Ökörsütés 20

VI. Országos
Állatorvos-
Agrár
Sportnap 22

Állatorvosi Vándortúra
a Zemplénben 24

Angol nyelven
Our goal is to launch
the University's new golden age 26
The University has launched
its 233th academic year 31

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sótonyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomta: Belvárosi Nyomda Zrt. Nyomdai megrendelés száma: 192791. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu

Kortársunk, a mesterséges intelligencia

Az ipar forradalmi kifogják a szelet az irodalom tudományos-fantasztikus vizeit szelő hajók vitorláiból. Amikor ezeket a sorokat írom, nem is írok, hanem egy applikáció segítségével a mobiltelefonomnak diktálok. A program betűkké alakítja a hangomat. A mesterséges intelligencia mindennapjaink részévé vált, s ha így megy tovább, „megszemélyesül”, kortársunk lesz.

A mesterséges intelligencia kezdetei – a mechanikus majd a programozható számológépek megalkotása – hasonlóképp a távoli múltban gyökereznek, mint az állatorvosképzés. A technikatörténet számos olyan esetet ismer, amikor egy-egy felfedezés azért veszett akár évszázadokra a feledés homályába, mert a kor még nem volt alkalmas a befogadására, értelmes hasznosítására.

A Microsoft definíciója szerint a mesterséges intelligencia olyan technológia, amely értekel, tanul, következtet, és ezzel kiterjeszti az emberek és a szervezetek tevékenységét. Intenzív elterjedésére napjainkban a felhőből elérhető számítási kapacitások, az adattömeg és a megfelelő algoritmusok rendelkezésre állása ad lehetőséget, mondta egy, a témával foglalkozó workshop előadójaként Varga Gábor, a szoftvervállalat magyarországi stratégiai technológiai tanácsadója.

Az előadó arról is szólt, hogy a mesterséges intelligencia alkalmazásával 2030-ig 16 százalékkal emelkedhet a világ GDP-je. Hogy ne éhezünk, a mezőgazdaságnak 2050-re meg kell dupláznia az élelmiszertermelést és ennek egyik kulcsa lehet e technológia elterjesztése.

A mesterséges intelligencia egyik legígéretesebb területe a mezőgazdaság, amely soron következő forradalmának a kapujában áll. Egy évtizede még a precíziós gazdálkodás volt az innováció egyik hívószava, manapság az adat-vezérelt műkö-

désű okos gazdaság áll az oktatás és a kutatás közép-pontjában, de a távolabbra látók már ebből is kitekingetnek a robotizált mezőgazdaság világába.

A közeljövő mezőgazdaságában a vezető nélküli gépek jeladói adatokat gyűjtenek a termelési környezetről, drónok repülnek a földek felett és szenzorokkal figyelik a növények fejlődését. Az önjáró gépek a begyűjtött adatokat elemezve, egymással megosztva kommunikálnak, működnek együtt és precízen, fölösleges munkavégzés, anyagfelhasználás nélkül látják el feladataikat.

Az állatok életfunkcióit, viselkedését, produktivitását, táplálkozását is szenzorok figyelik és értesítést küldenek a gazdának, ha tennie kell valamit. (De hogyan ismerik majd meg a gazdájukat?)

Ebben a világban az ember feladatai átalakulnak. Gépek, szenzorok által gyűjtött adatokra épülő jelentések, kimutatások mentén tudják ellenőrizni, szervezni, hosszú távra előre tervezni a gazdálkodást.

Magyarország nyáron elfogadott Digitális Agrár Stratégiája egy olyan Digitális Élelmiszerlánc Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Központ létrehozását kezdeményezi az Állatorvostudományi Egyetemen, amely gondoskodik az állatorvosképzés élelmiszer-lánc szemléletű, digitális technológián alapuló komplex fejlesztéséről, továbbá az agrár- és élelmiszergazdaság szereplőinek gyakorlati támogatásáról.

Késlekedni nem lehet, az élelmiszeripar gyors tempót diktál. Hazánkban is megjelenés előtt állnak az automata éttermek – újabb tudományos-fantasztikus álmokat megvalósítva.

Balázs Gusztáv

Az Állatorvostudományi Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük

Dr. Sótónyi Péter szeptember 4-én, a Sándor-palotában átvette rektori megbízását dr. Áder János köztársasági elnöktől. Az Állatorvostudományi Egyetem rektorának második ciklusa 2024. szeptember 26-ig tart.

A 2019. október 1. napi szenátusi ülésen kerül sor a 2019/2020. tanév első személyügyi tervének és kizárólagos javaslatának megtárgyalására.

Az új rektori ciklushoz kapcsolódó rektorhelyettesi pozíciókra, egyetemi oktatók, kutatók, tanárok alkalmazására, az oktatók és kutatók előléptetésére, illetve az egyetemi kizárólagos és elismerő címek odaítélésére, állami kizárólagos címekre való felterjesztésre irányuló előterjesztés évente kétszer, minden szemeszter elején kerül a Szenátus elé.

Dr. Gálfi Péter maradt az egyetemi Doktori és Habilitációs Tanács elnöke, azonban a tudományos rektorhelyettesi feladatokat szeptember 1.

napjától megbízottként. Dr. Jerzsele Ákos (képünkön) tanszékvezető egyetemi docens látja el.

A félév számos fontos feladata közül kiemelkedik az új rektori és kancellári ciklus igényeihez igazodó, hatékony szervezeti struktúra kialakítása.

Dr. Fülöp Tamás Ferenc, a Neumann János Egyetem új rektora, dr. Bódis József, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, dr. Áder János köztársasági elnök és dr. Sótónyi Péter rektor a Sándor-palotában

MTI/Koszticsák Szilárd

Megnyílt a 233. tanév

Megbecsült örökség

Szeptember 6-án az aulában tartott ünnepségen dr. Sótonyi Péter egyetemi tanár, rektor megnyitotta az Állatorvostudományi Egyetem 233. tanévéét. Az eseményen köszöntőt mondott dr. Bódis József, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, majd Zsigó Róbert, az Agrárminisztérium élelmiszerlánc-felügyeletért felelős államtitkára.

Az esemény kezdetén az egyetemi zászlót vivő hallgatók virágcsokorral köszöntötték Makray Katalin asszonyt, az Állatorvostudományi Egyetem zászlóanyját.

Ezután hangzott el dr. Sótonyi Péter tanévnyitó ünnepi beszéde:

Tisztelt Katalin Asszony, tisztelt Államtitkár Urak!

Mélyen tisztelt Ünnepi Tanácsülés, Kedves Jubiláló Kollégáim, Vendégeink, Oktatótársaim, Tanévkezdő Hallgatóink, Hölgyeim és Uraim!

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket Európa egyik legrégebbi állatorvosképző intézetében a 233. tanévnyitó ünnepi tanácsülésünkön. Minden évben, amikor az Állatorvostudományi Egyetem rektoraként az a megtiszteltetés ér, hogy köszönthe-

tem Önöket, hallgatóinkat és hozzátartozóikat szerte a nagyvilágból, örömmel tölt el az a kulturális sokszínűség, amely Egyetemünket az ország egyik legfigyelemreméltóbb és legsokoldalúbb felsőoktatási intézményévé teszi.

Magyarországon a legnagyobb arányban nálunk vesznek részt idegen nyelvű képzésben hallgatók, az 1500 diákunkból mintegy 1000, azaz a hallgatók kétharmada külföldi diák.

Önök, kedves elsőévesek a legszebb hivatást választották, mert megismerik a természet csodáit és közben gyógyítani fognak vagy a biológia különböző tudományterületeit művelik.

Az egyetemi éveiket ma megkezdő új diákjainkhoz szóló köszöntés előtt először a jubiláló diplomásokhoz fordulok.

Tisztelt Jubileumi Diplomások!

Az Állatorvostudományi Egyetem oktatói, kutatói és hallgatói nevében nagy szeretettel, tisztelettel, megilletődve köszöntöm Önöket, akik közül

többen tanáraim, később kollégáim is voltak Alma Materünk falai között, azon az ünnepélyes alkalmon, amelyen az 1949-ben végzettek rubin diplomát, az 1954-ben végzettek vasoklevelet, az 1959-ben végzettek gyémántoklevelet, az 1969-ben végzettek pedig aranyoklevelet vehetnek át az Állatorvostudományi Egyetemről.

Az elmúlt évtizedek sok változást hoztak, de Egyetemünk 233 éve töretlenül vallott alapelvei nem változtak. A képzés célja ma is az, hogy olyan állatorvosokat képezzünk, akik az állatorvosi hivatás bármely területén megállják a helyüket, váljanak olyan állatorvosokká, mint Önök. Önök, akik sokszor embert próbáló küzdelmet vívtak, megélték a II. világháború borzalmait, az azt követő diktatúrát, a mezőgazdaság erőszakos átszervezését és a legnagyobb nehézségek között is helyt álltak. Az Önök élete, munkássága legyen példa elsőéveseink, ifjú kollégáink számára, mert áldozatvállalásuk, tudásuk, minden kisugárzásuk tovább hat. Így válik ez a nap a múlt és jövő generációinak közös ünnepévé, és bízunk benne, hogy az ifjúság folytatja az Önök küldetését.

Tisztelt Jubilálók! Ezekben az ünnepélyes, megható pillanatokban nem feledkezhetünk meg azokról a kollégákról sem, akik Önökkel együtt kezdték meg pályájukat, esetleg még kérték is jubileumi oklevelük elkészítését, de sajnos már nem lehetnek velünk. Tisztelettel és kegyelettel emlékezünk rájuk!

Kedves Első éves Hallgatók!

Az anyanyelv semmi mással nem pótolható értéke minden embernek. Ahogy Bessenyei György, a magyar felvilágosodás egyik meghatározó alakja mondta: **„minden nemzet a maga nyelvén lett tudós.”** Mindazonáltal a 21. századi agykutatás eredményei egyér-

telműen igazolják, hogy a nyelvtanulás pozitívan hat az agyműködésre, kimutatható növekedést előidézve az agy új információk feldolgozásáért felelős részein.

Az Állatorvostudományi Egyetem nemzetközi környezete arra ösztönzi diákjainkat, hogy állatorvosi tanulmányaik mellett megismerkedjenek más nyelvekkel, más kultúrákkal is. Mindehhez az alapot, mintegy közös nyelvként, a gyógyítás öröme és az állatok szeretete szolgáltatja. Zlamál Vilmos, az önálló magyar állategészségügy megeremtője 1838-ig, országos főállatorvosi kinevezéséig nem beszélt magyarul. Ezt követően azonban olyannyira elsajátította ezt a bonyolult, de csodálatosan kifejező nyelvet, hogy három évvel később már magyar nyelven tartotta előadásait az állatorvosi intézetben. Egyébként összesen öt nyelven, a magyar mellett németül, latinul, olaszul és szlovákul beszélt. Tanári működésének 40 esztendeje gyümölcsöző, felívelő korszaknak számít a magyar állatorvos-képzés és állatorvostudomány történetében.

Bár Zlamál Vilmos tudományos tevékenysége elsősorban a keleti marhavész leküzdésére irányult, munkássága során olyan megállapításokat

tett, amelyek messze túlmutattak a járványos állapotbetegségek kezelésén. A természetet érintő kérdésekkel, a mezőgazdasággal és annak közgazdaságtani vonatkozásaival kapcsolatban az élethosszig tartó tanulás elvét vallotta, aminek vonzata természetesen maga az oktatás, méghozzá a színvonalas gyermek- és felnőttoktatás egyaránt. 1867-ben így fogalmazott: **„egy oly országban, mint hazánk, a kisdedóvó intézetektől kezdve az egyetemi tantermeken keresztül a mezői gazdaszattannak vörös fonalként kellene áthúzódnia... és csak akkor érvük el a jólétnek lehető fokát, ha mindnyájan az anyaföldünkben rejlő kincseket kélőkép ápoljuk...”**. Olyan gondolatokat fogalmaz meg a XIX. század végén, amelyek a mai világunkban is korszerűnek minősülnek. Sem az emberek mentális-, fizikai, sem gazdasági jóléte nem képzelhető el a minket körülvevő állatok, gazdasági haszonállatok, társállatok és vadon élő állatok jóléte, egészsége nélkül. Arra figyelmeztet, hogy természeti erőforrásainkat a legjobb tudásunk szerint meg kell óvnunk.

Úgy vélte: **„az állattenyésztés a mezőgazdaságnak az alapja; mert nem gondolható a legkisebb gazdaság**

sem állatok nélkül.” Olyannyira örökérvényű igazság ez a gondolat, hogy számottevő erőfeszítéseket teszünk azért, hogy a haszonállat-gyógyítás, és általában az állatorvoslás Magyarországon továbbra is húzóágazatként, megkérdőjelezhetetlen színvonalon, sikerekkel, nemzetközi elismerést kiváltva működhessen. Mindez közvetlen gyakorlati ismeretek, tapasztalatok nélkül nem elképzelhető, így kiemelt célunk a gyakorlati oktatás további szélesítése, a tan gazdaság fejlesztése, magas szintű praktikus tudás átadása hallgatóinknak.

Zlamál a következőket várta el az állatgyógyászatban akkori hallgatóitól: **„Mint hogy a betegistálló azon helyek egyike, hol a tanulók részint a már betanultakat ismétlik, részint még mindig tanulnak, sőt épen a beteg állatoknál sajátíthatják jövődjüknek a leghasznosabbat, azért e hely iránti tisztelet előttük oly legyen, mint az iskoláé.”**

Magunkévá téve szemléletét vezetjük be az ún. "hetesi szolgálatot" az Üllői Tangazdaságunkban, ahol az első három évben a hallgatók folyamatosan állatok mellett töltenek fél-évente egy-egy hetet.

Gyakorlati oktatásunk további erősítése érdekében képzésünket egy specializációra is lehetőséget adó félévvel kívánjuk növelni, amihez kérem Államtitkár Úr segítségét is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A minél gyakorlatorientáltabb állatorvosi ismeretek közvetítésén túl az Állatorvostudományi Egyetem küldetése a tudományos élet felpozícióba hozása a tudományos utánpótlás erősítésén keresztül. Olyan személyi háttér és infrastruktúra létrehozásán munkálkodunk, amely a világban egyedülálló fejlesztések, unikális eredmé-

nyek elérését teszik lehetővé. Mindehhez szorosan kapcsolódik meglévő nemzetközi kapcsolataink fejlesztése, valamint új nemzetközi kapcsolatok kialakítása. Mint, ahogy Zlamál fogalmaz: **„... a legnevezetesebb állatorvoslási intézeteket valamely dolghoz értő állatorvos által kellene meglátogattatni, hogy aztán annak visszatéréseivel mindegyikből a legjobbat kiszemelve mindazt nálunk egy intézetben egyesítsék.”**

Az eredmények eléréséhez fontos a kapcsolatrendszer és az infrastruktúra – de még fontosabb az elhivatottság. Az állatorvos és paciensei, az állatok között olyan érzelmi kötődés kialakítására törekszünk, amely tevékenységét élethosszig meghatározza. Ez az érzelmi motiváció nem csupán az állatokkal, hanem a gazdáikkal való kapcsolatban is tetten érhető kell, hogy legyen. Sőt, az állatorvos nem csupán az állatok és gazdáik felé bír felelősséggel, hanem diplomája kézhezvételével résztvevője és alakítója lesz annak a társadalomnak és nemzetgazdaságnak, amelynek keretei között munkálkodik.

Az állatorvos a kis- és nagyközösségeknek egyaránt megbecsült tagja, mai kifejezéssel élve olyan véleményvezér falujában, városában, országában, aki a közjót kell, hogy munkálkodjon.

Zlamál szavaival élve: **„elmulaszthatatlan kötelességünk tüztem ki az állattenyésztési s gazdasági fogalmaknak s eszméknek minél tágabb körökben terjesztését s foganatosítását, s az által az édes hazánk természetszerű rendeltetéséről való öntudatnak a fölébresztését”**. Másként fogalmazva: a jó állatorvos nemcsak állatokat gyógyít, hanem környezetvédelemre, állatvédelemre, emberségre tanítja embertársait.

Kedves Vendégeink! Mint ahogy hallhatták, Zlamál professzor, ország-

gos főállatorvos 150 évvel ezelőtt felismerte és átlátta mindazokat a célokat, amelyekért a korszerű és sikeres állatorvoslás érdekében ma is dolgoznunk érdemes. Most, amikor Alma Materünk újra elnyerte függetlenségét, és történelmi léptékek mérve is számottevő fejlesztések állnak előttünk, bizton remélhetjük, hogy Zlamál Vilmos, és a magyar állatorvoslás világhírű professzorai nagy tisztséggel tekintenek le ránk, mint olyanokra, akik nem eltékoztatták, hanem megbecsülték és gyarapították örökségüket. Ez legyen az a szellemiség, amely oktatóink és hallgatóink közös munkáját meghatározza.

Megkülönböztetett szeretettel köszöntöm a világ 54 országából érkezett idegennyelvű hallgatóinkat!

Önök nemcsak családjuktól távol, de egy idegen országban, hazájuktól eltérő kulturális közegben kezdik meg tanulmányaikat, a hivatásuk gyakorlásához szükséges ismeretek elsajátítását. Ezért külön elismeréssel vagyok Önök iránt.

Egyben biztatom is Önöket, hogy az állatorvostudomány mellett éljenek a világváros Budapest által nyújtott lehetőségekkel, de ismerkedjenek meg hazánkkal, a nekünk oly drága Magyarországgal.

Budapest mellett ismerjék meg országunk gyönyörű vidékeit, hagyományait, kultúráját és őrizték meg legjobb emlékezetükben. Ha hazatérnek, legyenek Magyarország követői.

Kedves Ifjú Kollégáink!

Örömmel nyújtjuk át minden hallgatónkak „Az állatorvosképzés Magyarországon” című könyvet, amely visszatekintve az elmúlt évszázadokra megismerteti Önökkel Alma Materünket, ahol őseink hagyatéka él tovább, és bepillantást enged Egyetemünk mindennapi életébe.

Büszkék lehetnek arra, hogy annak az állatorvos képző intézménynek a diákjai, ahol minden történelmi megpróbáltatás ellenére 233 év óta megszakítás nélkül folyik az oktatás, és

számtalan professzora vívta ki a világ elismerését.

Kívánom, hogy sose hiányozzon Önökből a cselekvő szeretet, a jövőbe vetett bizalom és összefogás ereje. Tanulmányaik során megszerzett tudásuk révén váljanak szakmailag nagyon jól felkészült, emberi hitéből fakadóan cselekvő, példaadásra alkalmas, a Nemzet jelenét és jövőjét szem előtt tartó értelmiséggyé.

Mindehhez kérem az Isten áldását és a 233. tanévet megnyitom.

Egy egyetem életében sok felemelő pillanat van, de ebből két esemény magasan kiemelkedik. Az egyik az évnitő, amikor a frissen felvettek nagy tudásvágygal megjelennek az intézményben. Ez az egyetem, míg a diplomaátadó ünnepség a társadalom szempontjából jelentősebb, mondta köszöntőjében dr. Bódis József.

Az otthonosság hangulatát keltő Állatorvostudományi Egyetemen minden olyan feltétel rendelkezésre áll, ami az egyetemi tanulmányiához fontos, hangsúlyozta a gólyákhoz szólva, de arra is felhívta a figyelmüket, hogy miközben sok-sok követelménnyel állnak szemben, egyben életük legszebb periódusa kezdődik.

A tanároknak pedig azt kívánta, hogy az új hallgatók új kihívásként jelenjenek meg a munkájukban.

Az állatorvoslásban és az élelmiszerlánc-biztonságban már most láthatók azok a kihívások, amelyek megválaszolásához az állatorvostan hallgatók új ötleteire lesz szükség, hangsúlyozta köszöntőjében Zsigó Róbert. Az agrártárca államtitkára, a hallgatók jövőbeni feladatainak érzékeltetésére néhány kontinentális jelentőségű ügyet említett, de hozzátette, hasonlóan fontos teendők vannak a klinikai gyógyítástól az élelmiszerlánc-biztonságig az állatorvoslás minden területén a diákokra, melyhez sok sikert kívánt.

PhD doktorok

Az elsősök eskütétele után az állatorvosi tudományok doktorává avatták *dr. Csivincsik Ágnes*t, *dr. Gyetvai Bélát*, *dr. Gyuris Évát*, *dr. Losonczy Eszter Katát*, *dr. Mihalov-Kovács Esztert*, *dr. Nyerges-Bohák Zsófiát*, *dr. Szelényi Zoltán Viktort*, *dr. Szentpáli-Gavallér Katalin Ildikót* és *dr. Grant Colin McDonald-t*.

Habilitáltak

Habilitációs okleveleket adtak át *dr. Dunay Miklós Pálnak*, *dr. Farkas Or-*

solyának, *dr. Gyuranecz Miklósnak*, *dr. Heinzlmann Andreának*, *dr. Kasza Gyulának*, *dr. Kis Jánosnak*, *dr. Kiss Dávid Sándornak*, *dr. Mátis Gábornak*, *Pásztiné dr. Gere Erzsébetnek*, *dr. Szűts Tamásnak* és *dr. Tarpataki Noémi Katalinnak*.

Szenátusi kitüntetések

A Szenátus Marek József Emlékéremben részesítette *dr. Vörös Károly* professzort a Belgyógyászati Tanszéken és Klinikán végzett több évtizedes oktatói, kutatói munkásságá-

Az ünnepségen jubileumi díszokleveleket adtak át a 70, 65, 60 és 50 éve végzett állatorvosoknak. Nevükben *dr. Somogyi Árpád* akadémikus mondott köszönetet:

– A gyönyörűen parkosított alma mater újra rabul ejt bennünket, öregdiákokat, akiknek a nevében köszöntöm az ünnepséget és köszönöm az elismerést.

A parkban sétálva külföldi hallgatókat szólítottam meg, kérdezvén, milyen érzés Magyarországon egyetemistának lenni. Erre minden alkalommal pozitív választ kaptam.

A következő kérdésem azt volt, hogy mi a kedvenc tantárgyuk. Az erre adott válasz – Anatómia – meg-

lepett. Emlékszem, véres verejtéssel készültünk a vizsgára és akik itt megjelentek, valahogy, valamilyen formában le is tették, de a kedvenc tantárgy az egy másik dolog.

Ezt a tesztet éveken át végeztem. Ha valakinek sikerül meggyőznie a hallgatókat, hogy az Anatómiát szeressék, annak valamilyen különleges képességet kell birtokolnia. Az idén a hallgatókon kívül is találtam egy olyan embert, aki osztja az ő véleményüket: ő a köztársasági elnök, aki Széchenyidíjjal tüntette ki a tárgy előadóját, dr. Sótónyi Pétert.

Meg vagyok győződve arról, hogy ez a patinás egyetem a XXI. század kihívásait is meg tudja oldani.

Az akadémikus német nyelven is köszöntötte az elsősöket, kiemelve, lehetősége adódott Németországban állami kutatóintézetet vezetni.

ért, kiemelkedő, nemzetközi értékű a belgyógyászati ellátásban speciális szakterületen, a kisállatok ultrahang-diagnosztikája, a kutyák és a macskák kardiológiája terén nyújtott szakmai tevékenységéért, továbbá a Doktori Iskolában végzett tevékenységéért.

Professor emeritus címet adományozott a testület *dr. Szenci Ottó* professzornak a Magyar Buiatrikus Társaság elnökének, az üllői nagyállat-klinika, majd a Haszonállat-gyógyászati Tanszék vezetőjének a Szülészet tantárgy oktatásában végzett kiemelkedő munkája elismeréseként.

Címzetes egyetem docensi címet adományoztak *dr. Kocs Mihály* vendégelőadó részére a Lótenyésztés, valamint a Kinológia és macskatenyésztés tantárgyak évek óta magas színvonalú oktatói, valamint a szakdolgozatok konzulensi és bírálói tevékenysége elismeréseként

Pro Universitate Arany Éremben részesült *Baluka Csaba* osztályvezető és *Orosz Mária*. Pro Arte Veterinaria érmet adományoztak *dr. Börzsönyi Lászlónak*.

A Dr. Hajdu Gusztáv alapítvány okleveleit a 2018/2019. tanévben elért tanulmányi eredményeik alapján *Ju-*

Az eskü szövegét előmondó hallgatók

hász Péter II., Gizella Hajnalka III., Pozsár Zsófia IV., Simonovics Erika V. és Kerek Ádám VI. évfolyamos hallgatók kapták.

A Royal Canin hallgatói ösztöndíjakat *Kiss Annamária* és *Horváth Anikó Melinda* nyerték el. Kimagasló tanulmányi eredményük és a közösségért végzett munkájuk alapján az emberi erőforrások minisztere nem-

zeti felsőoktatási ösztöndíjjal tüntette ki *Zsinka Bernadettet, Schwarz Dóra Anettet, Kőszegi Hannát, Varga Bence Tamást, Bencsik Lucát* és *Pozsár Zsófiát*.

Az ünnepségen közreműködött a *Tapodi Attila* vezette Syrinx Állatorvosi Kamarakórus és *Vadkerti Imre* Külhoni Magyarságért díjas felvidéki művész.

B. G.

A Syrinx Állatorvosi Kamarakórus

Balázs Gusztáv felvételei

Az egyetem új aranykorának

Beszélgetés az újabb rektori ciklusát kezdő dr. Sótonyi Péter

Miért volt fontos, hogy az Állatorvos-tudományi Egyetem visszanyerje önállóságát? Miket tart az első rektori időszak legfontosabb eredményeinek? Milyen célokat tűzött ki a most induló ciklusra? Ezekről beszélgetünk dr. Sótonyi Péter professzorral abból az alkalomból, hogy miután a Szenátus ez év tavaszán egyhangúlag támogatásáról biztosította, Áder János köztársasági elnök másodszor is megbízta az egyetem vezetésével.

BALÁZS GUSZTÁV

– Eötvös József írta, hogy a szabadságvágy minden emberrel vele született...

– ...való igaz, óriási szabadságvágy él bennem is, de ezt „csak” egyetemi vonatkozásban tudtam megvalósítani, a szabadidőm nagyon korlátozott, mondhatnám, hogy nincs is. Tény, hogy amikor 2012-ben dékán lettem, a legfőbb célom az volt, hogy visszanyerjük önálló egyetemi létünket. Bár a legtöbben egy ezreléknyi esélyt sem adtak a sikerre, mégis elértük.

– **Miért volt fontos a szabadság visszaszerzése az egyetem számára?**

– Tartoztunk ennyivel az elődeinknek, hiszen intézményünk, a világ harmadik állatorvos-képző intézménye önállóan működött a leghosszabb ideig és mindig is önállóan tudott kiteljesedni. Gondoljunk csak a 20. század eleji aranykorára, amely megalapozta állatorvos-képzésünk nemzetközi hírnevét! Az összevonások visszaesésekkel jártak. A Szent István Egyetemen sok értékes embert ismertem meg, de a mi kutatási területünk, oktatási stílusunk és hagyományaink jelentősen eltérnek az agrár-felsőoktatásától. Közelebb állunk az orvosképzéshez. Aból is nőttünk ki. A humán- és az állategészségügy kapcsolatát csak erősíti az ételmiszerbiztonság fokozódó jelentősége. A haszonállatok egészségének megőrzésével óriási értéket vé-

"A heti 12 óra tanítás számomra felüdülés."
Ballagó hallgatókkal az egyetem parkjában

dünk az agráriumban. A kedvtelésből tartott állatok gyógyításában viszont a tulajdonosi *érzelmek* dominálnak. Rendkívül fontos a nemzetközi ismertségünk – nekünk magunkat kell megmutatnunk a világban. Mi sem támasztja alá jobban ezt, mint az, hogy 54 országból fogadunk hallgatókat. Végül: az önálló pályázás lehetősége már 3 év alatt is komoly forrásokhoz juttatta Alma Materünket.

– **A sikerhez bátorságra is szüksége volt.**

– Nincs különösebb vesztenivalóm. Az Anatómia egyetemi tanára vagyok. A heti 12 óra tanítás számomra felüdülés. Ha nem éreztem volna annak a belső kényszerét, hogy a szakma jövője érdekében elő kell segítenem az egyetem önállósá válását, valószínűleg nem szálltam volna ringbe. Egyáltalán nem vonz a vezetői nimbusz. Ebből adódóan talán többet is megengedek magamnak, mint mások. Sokszor mondják is: „Sótonyi, hogy mered te ezt kimondani?” En mindig azt mondom, amit gondolok. Ezt becsülték bennem a szűkebb majd az egyetemi közösségben, végül most

már országosan is, hiszen a Professzorok Batthyány Körének elnökeként is számítanak a véleményemre. Ebben az egyesületben növelni szeretném a fiatalabb, polgári értékrendet képviselő professzorok részvételét, akik kritikus szemlélettel keresik a legjobb megoldásokat Magyarország időszerű problémáira.

Legutóbb az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Irányító Testülete élő természettudományokért felelős alelnöke lettem. Ezeket a megbízásokat szerintem annak köszönhetem, hogy mindig kö-

vetkezatosan és őszintén ragaszkodom a véleményemhez.

Az erőt az újabb kihívásokhoz a családom adja, akik mindenben támogatnak. *Kata* lányom állatorvos, *Tamas* fiam közgazdász. Itt is szeretném elmondani, mennyire hálás vagyok a feleségemnek, aki hittel és kitartással mindig mellettem áll, és biztat, bármely feladat során.

– **Hogyan tekint vissza a 2016 nyarán kezdődött rektori ciklusra?**

– Mint egy újjászületésre. Meg kellett teremteni az új egyetemi lét alapjait. Olyan szervezeti és működési változásokat vittünk végbe, amelyek megalapozták fejlődésünket és ma már az ország legjobb egyetemei között tartanak számon bennünket. Megindítottuk az új épületek, képzési centrumok tervezését, amelyhez kiemelt kormánytámogatást kaptunk. Mindehhez szerencsésen társult a kancellár és köztem kialakult, a felsőoktatásban gyakran példaként emlegetett partnerség.

A nagy ívű építkezések levezényléséhez úgy gondolom, a folytonosságra szükség van, és büszkén mondhatom,

megteremtése a cél

professzorral

hogyan valamennyi munkatársam támogatásban.

– **Milyen célokat tűzött ki a következő öt évre?**

– A legnagyobb feladatomban azt tartom, hogy olyan kutató és oktató gárda alakuljon ki, amely képes az egyetem új aranykorát megteremteni. Azt szeretném elérni, hogy mire az általunk elindított óriási értékű építkezések befejeződnek, a csodálatos infrastruktúrát világszínvonalú tudományos műhelyek használják, növelve a hazai kutatások nemzetközi beágyazottságát. Ehhez meg kell találnunk és meg kell nyernünk azokat az embereket a nagyvilágból, akik közel állnak a legmagasabb nemzetközi elismerésekhez, és akiket majd követnek a posztdoktorok, a PhD hallgatók. Szerencsére abban a helyzetben vagyunk, sikeres pályázataink, ötszáz magyar és mintegy ezer külföldi hallgatónk révén is, hogy mindenkit fel tudunk venni, aki tehetséges és itt akar oktatni és/vagy kutatni. Mindent meg is teszünk azért, hogy felismerjük, megtaláljuk ezeket a fiatalokat, és e miatt vezetem továbbra is elnökként a tudományos diákkört. Ezért lényeges az intézményen belüli tehetségsegítő programok működtetése, fejlesztése, ezáltal is elősegítve a szakember utánpótlást, valamint azt, hogy tudományos fokozattal rendelkező szakembereket adjunk az innovatív tevékenységet folytató vállalatok számára. Fontosnak tartom, hogy az Országos Állatorvos Napon nagy tekintélyű előadók mellett 5-6 hallgatónk egy-egy előadással bemutatkozzon, érezzék meg, hogy ők már bekerülnek a tudomány vérkeringésébe.

Rendkívüli módon bízom a mai ifjúságban és nagyon okosnak tartom őket. Amit egy kicsit hiányolok, sokszor nincs meg bennük a küzdeni akarás. Ez talán abból adódik, hogy más minőségű életben nőttek fel, mint amiben mi. Be kell őket vonni az

egyetem vezetésébe is, mert így szereznek tapasztalatot, így tudjuk menet közben cserélni a teherbíró pilléreket – és így volt ez régen is.

– **Rektor úr gyakran említi, hogy az egyetem legfőbb – sokak által irigyelt – versenyképességi tényezője a több mint két évszázados tradíciója.**

– Ez igaz, de a jelentését jól kell értelmezni. Nem arra gondolok, hogy úgy kell dolgoznunk, mint száz vagy kétszáz évvel ezelőtt, hanem azt kell tennünk, amit elődeink tettek: folyton a változás lehetőségét keresték. Azt szoktam mondani, hogy a petróleumlámpa világításának hatékonyságát talán még lehetett volna javítani, de mit sem ért volna bármennyi fáradozás, miután felfedezték az izzólámpát. Azaz a mi tradícióink a változtatás, a folytonos megújítás hagyománya.

"Fontosnak tartom, hogy az Országos Állatorvos Napon nagy tekintélyű előadók mellett 5-6 hallgatónk egy-egy előadással bemutatkozzon".

Nekünk olyan kutatásokkal kell foglalkoznunk, aminek az eredményei közvetlenül hasznosulhatnak az életben. A legújabb elképzelésünk Fertőző Állatbetegségek Elleni Védekezés és Gyógyszerfejlesztési Kutatóközpont létesítését célozza egyetemünkön, együttműködve az infrastruktúráisan, szakmailag és szellemileg is szorosan kapcsolódó Állatorvostudományi Kutatóintézetrel. Ennek az alapja a kormányzati beruházás keretében létesülő kísérletes állatházunk, amiben – mint arról a júniusi összedolgozó értekezleten beszéltem – a laboratóriumi állatokkal kapcsolatos minden tevékenység elvégezhető lesz Budapesten. Az új infrastruktúra „talaján” jöhet létre az Összehasonlító Orvostudományi Kutatóközpont is.

Nagy örömünkre szolgál, hogy a kormány támogatja a Digitális Élelmi-

szerlánc Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Központ létrehozását az Állatorvostudományi Egyetemen, amely kulcsfontosságú élelmiszerlánc vizsgáló, adatelemző, oktató, kutató, fejlesztő és innovációs központként működik. Az élelmiszerlánc-felügyeleti információrendszerrel elkülönülten biztosítja az agrár- és élelmiszergazdaság szereplőinek gyakorlati támogatását, digitalizációs lehetőségeinek fejlesztését és az élelmiszerlánc szemléletű állatorvosképzést. Elképzelésünk között kiemelt helyen szerepel az üllői Dóra-major Tangazdaság területén egy nemzetközi lovas központ létrehozása, amely a lovas képzésektől a világversenyek lebonyolításáig alkalmas helyszínt biztosítana.

Gyakorlati oktatásunk további erősítése érdekében célunk a 12. gyakorlati félév bevezetése, amit indokoltá tesz az úgymond első napi kompetenciák elsajátításának szükségessége. A gyakorlati órák számának emelésével a következő európai és az elnyerni tervezett amerikai akkreditációnk is könnyebbé válna.

– **A haszonállat gyógyítás oktatása és üzemi gyakorlata mennyire kap majd figyelmet?**

– Első rendű feladatunk a tangazdaság fejlesztése, hiszen közvetlen gyakorlati ismeretek, tapasztalatok nélkül hatékony állatorvos-képzésről – különösen haszonállatok gyógyításáról – egyáltalán nem is beszélhetünk. Korábban már beszámoltam arról, hogy tangazdaságunkban bevezettük a nagyon sikeres "hetesi gyakorlatot", ahol a hallgatók folyamatosan állatok mellett töltenek egy-egy hetet, tízfős váltásban. Az eddigi tapasztalatok és visszajelzések szerint a hallgatók egész személyiségükben megerősödtek. Elsődleges az érzelmi kötődés és a természetes gondolkodás kialakítása, amire nagy szükség van, a fiatalok körében általánossá vált technikai eszközök túlzott használata miatt is.

Mintegy 30 ország állatorvos kutatóival és zoológusaival működik együtt, kilenc ezoterikus, többségében a buddhista világnézethez és valláshoz kapcsolódó könyvet fordított és szerkesztett dr. Hornok Sándor egyetemi docens, a Parazitológiai és Állattani Tanszék vezetője. Kutatási területe a kullancsok és más vérszívó ízeltlábú vektorok, valamint az általuk közvetített kórokozók területi-szezonális előfordulása, állat- és humán egészségügyi jelentősége. Az oktatásban a rendszertani megközelítést pártolja. A sors kifürkészhetetlen személyével magyarázható, hogy Utrechtben nemcsak a PhD fokozatot szerezte meg, hanem – kalandfilmbe illő fordulatként – egy antikváriumban a világlátását is megváltoztató könyvre bukkant.

Barlangoktól az égboltig a kullancsok nyomában

Beszélgetés dr. Hornok Sándorral, a Parazitológiai és Állattani Tanszék vezetőjével

BALÁZS GUSZTÁV

– Tanszékvezető úr útja honnan vezetett az Állatorvostudományi Egyetemre?

– Budán, a II. kerületben nőttem fel, műszaki végzettségű szülők gyermekeként, akik biztosították számomra, hogy a lehető legtöbbet tanuljak. Így kitűnő tanuló lettem az általános iskolában. Már akkor megfogalmazódott bennem a terv, hogy állatokkal szeretnék foglalkozni. Közel voltak a budai hegyek, ahová gyakran kirándultam, s az állatvilág közelébe kerültem.

Sikerült bejutnom egy erős középiskolába, az Árpád Gimnáziumba, ahol viszont nem volt biológia szak. Emelt szintű matematikaképzést kaptam, többször is szerepelt a nevem az e téren legendás Középiskolai Matematikai Lapokban. Mégis kitarítottam a zoológus pálya elképzelése mellett, amíg édesapám azt nem javasolta, hogy inkább állatorvos legyek, mert az biztosabb egzisztenciát ígér. Elfogadtam a tanácsát, és neki köszönhetem, hogy olyan kiváló szakember készített fel a felvételire, mint néhai dr. Medveczky István, a Járványtani és Mikrobiológiai Tanszék egyetemi docense, akinek az édesapjával volt jó barátságban. 1987-ben maximális pontszámmal vettek fel.

– Az István utcában is ment minden, mint a karikacsapás?

"A parazitológiához orientálódtam, mert azt alkalmazott zoológiának tekintettem"

– Az egyetemen már nem voltam kitűnő tanuló, viszont kitűnő évfolyamba kerültem. Számos híres állatorvos végzett közöttünk, mint például dr. Nusser Zoltán neurobiológus, az MTA tagja. Élénk közösségi életet éltem, szerepelttem az Equus Napokon vicces hírek, versek elmondásával,

ami népszerűséget szerzett számomra a hallgatótársak között. Az egyik alkalommal dr. Kassai Tibor professzor, a Parazitológiai Tanszék akkori vezetője jött oda gratulálni – még nem a szakmai teljesítményemhez.

1990-ben lehetőség adódott rá, hogy az évfolyam egy hallgatója cseregyakorlat révén egy évet az Egyesült Államokban töltsön kisállat-klinikán. Jelenkeztem és hallgató társaim megszavazták, hogy én utazhatok Clevelandbe. Így hát egy évre megszakítottam a tanulmányaimat. Elhatároztam, hogy ezen az amerikai klinikán gyűjtöm össze a szakdolgozatom anyagát az ott kezelt több, mint ezer daganatos kutya és macska esetéről. Már ekkor levelezni kezdtem dr. Dobos-Kovács Mihállyal, a Kórbonctani és Igazságügyi Tanszék tanárával,

hogy nála készíthessem el a diplomamunkámat. Hazaérkezve megerősödött bennem az elhatározás, hogy a kisállat-praxis helyett a kutatást válasszam. A parazitológiához orientálódtam, mert azt alkalmazott zoológiának tekintettem. 1992-ben Kassai professzor felajánlotta, hogy egy hét hónapos Tempus ösztöndíjjal az Utrechti Egyetemre utazzak az Állatorvosi Kar Parazitológiai és Trópusi Állatbetegségek Tanszékére, amit dr. Albert Cornelissen professzor vezetett, és ott immun-parazitológiai tanulmányokat folytassak. Természetesen ezt a lehetőséget sem hagytam ki, így másodszer is évet halasztottam. Ebből az útból pedig tudományos publikáció is született. Állatorvos diplomámat 1994-ben vehettem át.

– És maradt az egyetemen.

– Akkor már dr. Varga István pro-

fessor állt a Parazitológiai Tanszék élén, és tudomásomra jutott, hogy PhD témát írt ki kriptosporidiózis betegség kutatására, amire sikerrel jelentkeztem. Megkérdeztem témavezetőmet, hogy nem foglalkozhatnék-e vérélősködő egysejtűekkel, babéziákkal is, de akkor erre nem volt lehetőség. Társ témavezetőm az Utrechti Egyetem professzora, dr. Albert Cornelissen lett. 1998-ban a magyar

jutottam el a buddhista filozófiához. Kilenc könyvet fordítottam le magyarra, közülük több kötelező olvasmány az ELTE tibeti szakán. Bár gyermekkoromtól katolikus vagyok, a keleti filozófiák nagyon közel állnak hozzám.

– **Kutatói szemléletét is megváltoztatta az antikváriumban tett látogatás?**

– Igen! Nem akartam többé beállított állatkísérleteket végezni. A buddhista hagyomány szerint, ha valaki hasznát húz egy állat halálából, az rossz karmát eredményez. Ezért abbahagytam azt a munkát, aminek során csirkéken kísérleteztem és a végén levágták őket. 2000-2004-ig nem írtam tudományos cikket. Amikor e kihagyás után elkezdtem a posztdoktori kutatásomat, elővettem a régi ötletemet és a kullancs és más vér-

– **Dolgozatában olvastam, hogy a földkerekségen mintegy 900 kullancs- és óvantagfaj ismert. Kettő különösen kedves az ön számára, hiszen ezeket a tudomány számára új fajként fedezte fel.**

– Az elsőhöz a föld mélyébe kellett ereszkednünk a pilisi Ariadne-barlangrendszerben. Mindaddig Európában két denevéren élősködő kullancsfajt ismertünk. Az új, *Ixodes ariadnae* névre keresztelt fajt a Leány-barlang egyik termében gyűjtöttem 2013-ban. A kutatásban egyetemem, kutatóintézetek és civil szervezetek munkatársai is részt vettek. A másik faj egyedét nem én gyűjtöttem. Vietnámból került elő és a Himalája barlangjaiban is előfordul – éppen azon a vidéken, ahol azok a szentek éltek, akik életéről írt könyveket fordítottam. Vietnámi és japán kutatókkal együttműködve írtam le az új fajként 2016-ban az *Ixodes collaris*-t, amely a pilishez hasonlóan önálló rendszertani státuszt érdemelt.

– **Mire terjedt még ki az MTA doktori értekezés?**

– A vizsgálatok célja az volt, hogy hozzájáruljanak a kullancs- és óvantag-fajok, az általuk közvetített bakteriális és egysejtű kórokozók rendszertana, tér- és időbeli előfordulási és terjedési mintázata, továbbá a kapcsolódó öko-járványtani tényezők ismeretéhez.

Olyan, a hétköznapi emberek számára is érdekes eredményekre jutottunk, mint például, hogy a kora tavasszal gazdát kereső fajok aktivitási csúcsát a hirtelen emelkedő téli hőmérséklet akár 1-2 hónappal előrébb hozhatja; az autópálya, mint mesterséges barrier (akadály) hatással van a kullancsok és az általuk közvetített kórokozók helyi előfordulására; a hazánkba vonuló madarak "egzotikus" kórokozókat hozhatnak be: nemcsak délről, de akár kelet felől is.

– **A kullancs napjaink első számú közellenségei közé került. Ön szerint lehet egy ilyen atkaféle szép is?**

– Ha csupán magát a kullancsot nézzük, s eltekintünk attól, hogy akár a haszonállatokat, akár a kedvtelésből tartott állatokat súlyosan megbetegíthetik az általa hordozott vírusok és

"Az oktatásban a rendszertani megközelítés híve vagyok"

állatorvosok közül elsőként védhettem meg a disszertációm a holland városban.

Utrecht mással is bevészte magát a szívembe. Tanulmányaim alatt, miközben megálltam a helyemet a kutatói világban, szabadidőmben egy antikváriumba is benyitottam. A valóságfilozófiai könyvek polcán találtam rá az ókori irodalom egyik legismertebb szereplőjére, Hermész Triszmegisztoosz összegyűjtött tanításait tartalmazó fénymásolt kötetre. Ez a mű vezetett be a metafizikai gondolkodás világába. Ekkor szembesültem azzal, hogy nemcsak természettudományos, hanem metafizikai igazságok is léteznek a világban. S míg az előzőeket olykor pár év múlva megcáfolják az újabb tudományos eredmények, az utóbbiak jóval időállóbbak. A matematikához hasonlóan, amely „kozmosz nyelv”, tértől és időtől függetlenül megállják a helyüket és akár az állatok gyógyításával kapcsolatos kutatásokkal is össze tudnak kapcsolni. Ezen az úton haladva

szívó ízeltlábú vektorok és az általuk közvetített kórokozók tanulmányozásának irányába fordultam. S mivel a babézia és a kullancs is parazita, úgy mond két legyet ütöttem egy csapásra. Nagyon széles körű kutatásba kezdhettem, amihez ma már közel 30 országban vannak partnereim. Munkámnak ehhez a szakaszához dr. Farkas Róbert professzortól kaptam nagyon sok segítséget. Büszkén mondhatom, hogy 3 évtized alatt 3 tanszékvezető elődöm támogatását élveztem.

– **Most egy újabb mérföldköre készül, hiszen benyújtotta az MTA doktori értekezését.**

– Várhatóan 2020-ban védhetem meg a disszertációm, amihez mintegy 20 ezer kullancsot gyűjtöttem és vizsgáltam meg munkatársaimmal. Persze néha előfordult, hogy belém fúródtak. Ilyenkor jól jött dr. Janisch Miklós tanácsa, amit tanszéki szobatársaként hamar megtanultam, hogy ha a kullancsokat három órán belül eltávolítjuk a testünkől, akkor jó eséllyel nem fertőzünk meg.

baktériumok, igen! Ilyenek például a Hyalomma csoport kullancsai. Egyedeiknek kékes-barna a pajzsa, piros-sárga tarkázott a lába. *Dr. Horváth Gáborral* elsőként azonosítottunk Somogy megyében két kifejlett afrikai Hyalommat. Ezek madárral jöttek ide fiatal stádiumban, lepottyantak és átvedlettek adulttá. Az eredendően egy etiópiai régióhoz köthető kullancsokat szarvasmarhán találtuk. Persze, ha az emberbe fúródik, nem az esztétikai élmény számít, hanem az, hogy minél hamarabb szabaduljunk meg tőle.

– Mit tanácsol a laikusoknak a megelőzéshez?

– A helyi populációk fennmaradásához megfelelő nedvességtartalom szükséges, ehhez pedig az kell, hogy a területet dús aljnövényzet borítsa. Kiskertben tehát arra kell törekedni, hogy a fűvet rendszeresen nyírjuk. Ezért nincs például a Városligetben kullancs, viszont a Népliget már tele van vele. Nem túl nagy telken egy fehér törülköző végighúzásával is lehet ritkítani ezeket az atkaféléket, figyelve rá, hogy fél-egy percenként fordítsuk fel, s szedjük le a rá ragadt példányokat.

Autópályák pihenőiben jelentősen nagyobb gyakorisággal fordulhatnak elő Lyme-kórt okozó borrelióval fertőzött kullancsok, mivel ezek a területek elzártak az őzektől, szarvasoktól (például az M3-as autópálya kisbagi pihenőhelyénél). Különösen vigyázni kell ilyen helyeken a kutyák sétáltatásával. Kirándulásokon arra kell ügyelni, hogy a zoknit ráhúzzuk a nadrágra, elkerülendő a kullancsok bemászását a nadrág alá. Célszerű világosabb ruhát magunkra ölteni, mert azon egyből észre lehet venni a megjelenésüket. Számolni kell azzal, hogy bizonyos fajok egy-két méter magas ágakon várják a preferált gazdák érkezését, s rövid ujjú ingbe, pólóba is könnyen bemásznak.

– Lehet-e különbséget tenni hasznos és káros paraziták között? Az állatorvosi gyakorlatban milyen érdekességei vannak a védekezésnek?

– A hasznos parazita kifejezés egyfajta oximoron, hiszen a parazita elvileg minden esetben károsítja a gazdaszervezet, mivel annak erőforrásait

vonja el. Mégis érdemes erről beszélni, mivel adott esetben előfordulhat, hogy az élősködő, és amin vagy amiben élősködik, egyfajta egyensúlyi állapotba kerül. A kutyákat megfertőző babézia az egyik legfontosabb egysejtű parazita. Akár voltak bevezető tünetek a kutyában, akár nem, kialakulhat olyan fertőzöttség, ami nem jár tünetekkel, de amíg fennáll, a kutya védett egy újabb babézia fertőzéstől. Ha az állatorvos ezt nem mérlegeli, s kirtja a parazitát, megszüntetheti ezt az úgynevezett premunitív védettséget és a következő fertőzés már nem biztos, hogy jóindulatú lesz. A meggondolatlan kezelés elősegítheti a számkra kedvezőtlen genetikai változatok túlélését is és a gyógyszer rezisztencia terjedését.

Nagyon érdekes jelenség, hogy az ízeltlábúak legtöbbször meg sem betegszenek az olyan kórokozótól, amiket terjesztenek. Ha viszont mint vektorok közvetítik e kórokozókat magasabb rendű gerincesekbe, azokat akár halálosan is megbetegíthetik. Ennek oka, hogy az ízeltlábúakkal molekuláris kölcsönhatásba kerülő kórokozók kénytelenek alkalmazkodni aktív terjesztőikhez, így a rendszertanilag távoli gerincesekhez már nem tudnak.

– Tanszékezeteként milyen hagyományok folytatását tekinti fontosnak?

– Az oktatásban a rendszertani megközelítés híve vagyok. Elsőként azt tanítjuk meg, hogy melyik állatcsoport melyikkel áll közelebbi vagy távolabbi rokonságban. Ez a módszer elősegíti a majdani gyakorló állatorvos diagnosztikai munkáját. A kórokozók általában a rendszertanilag közelebb álló fajokat fertőzhetik meg. Másutt szervrendszerenként tanítják a parazitákat, például sorra veszik a gyomorban élősködőket. Ez nagyon jó szintézise az ismereteknek, mi is tanítjuk, de szerintem

A svájci fehér juhászkutyával

hasznosabb, hogy ha ennek a tudásnak rendszertani az alapja.

Dr. Hornok Sándor a feleségét is a buddhizmusnak köszönheti. Az ezredfordulón vett egy telket Tar községben, ahol 1992-ben épült fel a Kőrösi Csoma Sándor Emlékpark és a Békesztúpa, amelyet Őszentsége a Dalai Láma szentelt fel és a világvallások képviselői is megáldották. A Budapest-Hatvan vasútvonalon látta meg jövőőbelijét, aki Hatvanban ugyanarra a salgótarjáni vonatra szállt át. Megszóltotta, megismerkedtek. Kiderült, mindketten ugyanabba a faluba utaznak, sőt, a lány a telkével szomszédos utcában lakik. Összeházasodtak. Jelenleg kislányokkal, továbbá egy svájci fehér juhászkutyával, valamint egy nyúllal Budapesten laknak, de gyakran járnak a nógrádi tájon. Az egyetemi docens két évig tanult írni és olvasni tibeti nyelven, s amikor eljutott Indiába, az ottani lámák megállapították róla, hogy gyorsabban írt tibetiül, mint ahogyan ők.

Mosolyok és könnycseppek nem zárják ki egymást. Ruff Alexandra örömtől kicsattanó arca (az aulától a parkon át az előadótermekig kísértem figyelemmel a menet élén) számomra az ideai ballagás jelképe marad. De azt a könnyárt elindító meghatottságot is át tudom érezni, ami az Országos Állategészségügyi Verseny végén tört rá. Igen! A fiatalon elért első sikerek élményei egy egész szakmai pályafutásra kihatnak. A II. féléves állatorvostanhallgató a lapunknak adott interjúban elmondja, amióta megszólalt, a családban tudják róla, hogy állatorvos akar lenni. De sosem tette fel a kezét, amikor előadásokon az oktatók megkérdezték, ki milyen szakterületen, illetve milyen állatfajjal szeretne foglalkozni. Azt vallja ugyanis, hogy ebben a hivatásban a terület választja az embert.

Szabadidőben? Irány a szervezés!

Beszélgetés Ruff Alexandra végzős hallgatóval

BALÁZS GUSZTÁV

– Bár az István utcában megszerezhető állatorvosi diploma mindenkinek egyforma, mégis mindenki másképp lesz állatorvos. Ön milyen úton érkezett az alma materbe?

– Félig sváb, félig erdélyi családból származom. Mórton születtem és a mai napig ez a város a lakóhelyem, de aki találkozni szeretne velem, az inkább Budapesten keressen.

Mór sokak számára ismerős lehet, hiszen itt született dr. Zimmermann Ágoston is, aki szakmánk területén elismert állatorvos, bölcsészdoktor, egyetemi tanár volt. A róla elnevezett általános iskolában kupálódtam ki, így már korán jó alapokat kaptam. Ha visszagondolok ezekre az évekre, mindig fülemben cseng iskolám jelmondata, melyet névadónk édesapjától hagyott örökül ránk: *"Spare, lerne, leiste was, dann haste, kannste, biste was"* – *"Takarékoskodj, tanulj, tégy meg mindent, akkor lesz valamid, tudsz valamit, leszel valaki."*

Ha nem szakmai vonalon keresgélünk, akkor fontos megemlíteni, hogy ez a kisváros saját borvidékkel rendelkezik és a jól ismert Ezerjő házája.

– Azon kevesek közé tartozik, akik nem itt kezdték a felsőfokú tanulmányaikat. Előbb Veszprémben tanult a Mérnöki Karon...

– ... pedig rám is érvényes az ezen az egyetemen oly gyakori válasz: amióta beszélni tudok, a mi leszel, ha nagy leszel? kérdésre kétséget nem tűrő határozottsággal vágtam rá, hogy HÁÁÁT ÁLLATORVOS! (mi más?) Hiszen mindig vonzódtam az élőhöz, a természethez. Nagymamámnál rengeteg állat volt, akiket szívesen gondoztam és nem tudtam tőlük elszakadni.

Pályaválasztásomat ennek ellenére egy dűlőutas kiterő szimbolizálja, amikor is a kocsink a főútról egy vízmosásokkal teli kavicsos útra téved, aztán a végén csak visszatalál az autóútra.

Maximalista családból származom. Szerintem minden fiatal életében elérkezik egy olyan pont vagy szakasz, amikor elbizonytalanodik a döntésében. Ez engem éppen a felvételi jelentkezési

lapok leadásánál ért el. Gyökeresen megváltoztattam a hozzáállásomat, hogy azt az utat válasszam a Bakony fővárosában, amelyen járva biztos voltam a sikerben, és amelyen évfolyamtársaim közül is többen velem tartottak. Az első egyetemi évben még küzdöttem a bennem tomboló viharral, hogy ugyan miért jöttem ide, teljesen más világ, mint amilyen én vagyok. Aztán elmentem egy gyárlátogatásra, amin egyértelművé vált számomra, hogy a vegyész mérnöki munkát nem tudnám egész életemen át folytatni.

– Milyen tanulságot vont le ebből a dűlőútra tévedésből?

– Azt, hogy nem szabad feladnunk az álmunkat, mert az ahhoz vezető út lehet nagyon nehéz, de az erőfeszítések megtérülnek. Mindinkább ezt láttam, ahogyan kériem a bozótostól a tisztásra. Személyiségem fejlődésében nagy szerepet töltött be a másfél veszprémi év. Nem bántam meg, hogy

"Mindig vonzódtam az élőhöz, a természethez"

ott kezdtem, ezzel lettem azzá, aki ma vagyok, az ott kötött barátságok pedig a mai napig tartanak.

A következő jelentkezésem zökkenőmentes volt. Bejelöltem az akkor még Szent István Egyetem Állatorvostudományi Karát, s mivel csak kémiából volt emelt szintű érettségim, megírtam mellé a biológiát is és 2014-ben felvettek. Ezután egyértelmű lett számomra, hogy nem fogok többé megfutamodni.

– Az egyetemi évek alatt mely állatgyógyászati terület kezdte különösen érdekelni?

– Előadásokon az oktatók nagyon sokszor felteszik azt a kérdést, hogy ki milyen szakterületen, illetve milyen állattal szeretne foglalkozni. Én ilyenkor sosem tettem fel a kezemet, mert azt vallom, hogy ebben a hivatásban a terület választ minket. Meg kell vizsgálni, hogy miben vagyunk jók. Hiába szeretnék sebész lenni, ha ügyetlen a kezem és nagyon remeg, illetve például egy vidéki kisállat praxis esetén is sokkal könnyebben lehet pácienseket szerezni, ha valakinek jó a kommunikációs készsége.

Jelenleg főként a sertés ágazat, illetve a hatósági munka iránt érdeklődöm, de nálam még semmi sincs kőbe vésve. Nem vettem el az egyetemi karrier lehetőségét sem.

– Milyen sikerélményekre tett szert?

– Leginkább az Országos Állategészségügyi Versenyt emelem ki. Ennek a rendezvénynek a létrehozása volt számomra a legnagyobb siker és ez hozta a legtöbb élményt közösségünknek. A döntő után olyan jó érzés fogott el, hogy elsírtam magamat. Rengeteg dicséretet és pozitív visszajelzést kaptunk és ma már egyetemünkre járnak azok a diákok, akik velünk vetélkedtek az elmúlt két évben.

Tanulmányi sikerként főként az utolsó komoly vizsgaidőszakot említeném.

– Könnyen tanul?

– Őszintén bevallom, az a képesség, hogy órákig egy helyben ülve képes legyek olvasni, memorizálni, hiányzik belőlem. Volt olyan időszak, amikor könnyebben, volt, amikor nehezebben

teljesítettem a követelményeket, de most már mondhatom, hogy a legnehezebb akadályokat leküzdöttem. A kitűnő érettségihez többnyire elég volt az órákon tanulni és a Pannon Egyetemen is kevés időt fordítottam a „délutáni” tanulásra. Pesten hamar rájöttem arra, hogy minél előbb meg kell ismernünk, ki milyen módszerrel tud könnyebben tanulni. Van, aki hangosan olvas és visszamondja a tananyagot. Van, aki csak magában, bezár-

"Azt vallom, hogy ebben a hivatásban a terület választ minket"

közva, egyedül, van, aki a könyvtárban, van, aki csoportban, van, aki tanulótárral halad. Én az utolsó és legnehezebb vizsgaidőszakban ismertem fel, hogy a tanulótárral való tanulás a legjobb és leghatékonyabb. Erdélyi Lúciónak ezúton is köszönöm, hogy együtt izzadtunk ebben a vizsgaidőszakban és most örömmel is gondolok vissza rá.

– A ballagáson is sugárzott önről, hogy közösségben érzi jól magát.

– Amiben lehetett, abban részt vettem az öt év alatt. A Szenátus hallgatói tagja, az Oktatási Bizottság tagja,

az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat Szakmai Bizottságának elnöke, a kollégiumi Diákbizottság tagja, az Országos Állategészségügyi Verseny egyik főszervezője és persze kedves évfolyamom felelőse is vagyok.

– Mi a feladata az EHÖK Szakmai Bizottságának?

– Az, hogy segítsen a hallgatóknak már tanulmányi idejük alatt megfelelő kapcsolatot kialakítani a leendő kollégákkal, a szakterületekkel és vonja be

őket a szakmai közéletbe, konferenciákon való részvétellel is.

– Az Állásbörze kapcsán nyilatkozott arról, hogy ösztöndíjprogramok meghirdetését szorgalmazzák a munkáltatóknál.

– Én is azok közé tartozom, akik egyetemi éveik alatt a tanulás mellett diákmunkával javítottak anyagi helyzetükön. Munkáltatói ösztöndíjak segítségével a szakmai előrehaladás még inkább össze-

köthető lenne a pénzszerzéssel. A gyakorlati félév rendszerének megváltozása nyomán pedig fontosnak tartottam, hogy felvegyük a kapcsolatot az olyan gyakorlatvezetőkkel, akik szívesen vállalnak hallgatót, illetve azokról adatbázist készítsünk, amely könnyen és gyorsan elérhető a hallgatók számára. Az új rendszerben ugyanis hatalmas szabadságot kaptunk, hiszen eddig egy előre megírt beosztás volt, ismert helyekkel, most pedig bővült a lehetőségek listája, néha a hallgatók is elbizonytalanodnak, hogy hova lenne érdemes menniük.

Az ötletek és az alapok tehát megszületettek a Szakmai Bizottságban, de ezeknek a megvalósítása már az „utódom” Sipos Eszter Sára feladata lesz.

– Hogyan értékeli az Állatorvosi Állásbörzét?

– Nagyon jó ötletnek tartom és remek alkalomnak arra, hogy a munkáltatók és a leendő munkavállalók egymásra találjanak. Az egyik mottóm, hogy fejlődni mindig lehet, így jövőre biztosan bővíteném a kiállítást például „Hogyan írjunk jó motivációs levelet, önéletrajzot?”, „Hogyan beszéljek a telepvezetőkkel, gazdikkal?” előadásokkal, hogy ezzel is segítsünk a hallgatónak. Magabiztos kiállást ad, ha elpróbálnak velünk néhány interjú szituációt, és a Magyar Állatorvosi Kamarával kapcsolatos előadások is érdekesebbek lehetnek egy-egy munkáltató prezentációja közben. Ezek megtartják a tömeget, hogy ne fusson mindenki haza egy negyedórás körbenzés után.

– A tavaszi prezentációs napon Állat- és közegészségügyi reklámkampányok a tudatosabb hétköznapi életért, mindenkinek! címmel tartott előadást. Miért ezt a témát választotta?

– Előadásom célja nem kutatómunkám bemutatása volt, inkább fel akartam hívni a figyelmet arra, amit szinte mindenki tud, azaz, hogy „az utca embere” mennyire nincsen tisztában az olyan veszélyes, akár hatalmas gazdasági kárt okozó tevékenységekkel, melyeket figyelmetlenségéből akár ő is elkövethet. Az előadást a manapság időszzerű és nagy port kavaró afrikai sertéspestis köré építettem. Mivel véleményeink szerint az Országos Állatorvos Napon újra meghallgatható lesz, egyelőre nem árulnék el többet róla.

– Az állatorvos hallgatókat arról is könnyebb felismerni Pesten, hogy négylábúval sétálnak. Mit kell tudni az ön kedvencéről?

– Borderemet Hope-nak hívják, ami reményt jelent. Véleményem szerint nagyon sokat képes adni az embernek egy kutya. Nem hiába vezetnek be

egyre több munkahelyen, hogy bevitethet az alkalmazottak a kedvencüket. Megnyugtat, kikapcsol, rosszkedv esetén instant segítséget nyújt, és feltétel nélkül szeret.

Mivel van egy 7 éves húgom és egy 17 éves öcsém, mindig kisgyerekekkel voltam körülveve, rengeteget vigyáztam rájuk. Ugyanígy voltam a kutyákkal is, otthon mindig volt kutyánk és nem is egy. A családban egy ideig német dogokat, majd shih-tzukat tenyészítettünk. Mikor felköltöztem Budapestre és egyre kevesebbet jártam haza, támadt egy űr, amit semmilyen más hobbi, szabadidős elfoglaltság nem tudott betölteni. Ez az űr másodévből már őrlítő mértékeket vett. Szerintem mindenki kitalálja, mi lett a vége. A szülők számára ismert könyörgés, majd végül megkaptam az engedélyt. Először menhelyről szerettem volna kutyát elhozni, viszont mivel akkor még albérletben laktam Pesten, fontos volt, hogy ismerjem, nagyjából milyen tulajdonságai lesznek az állatnak. A border collie nagyon népszerű fajta, sportos, okos, mindenre kapható, könnyen tanítható, viszont én inkább csak olyan gazdáknak ajánlom, akik rendszeresen sportolnak vele, vagy terelésre, munkára használják. Családi kutyaként is betöltik a szerepüket, de abban ők nem teljesebbek ki. Ezzelmenten energiabombák.

– Mi Hope legnagyobb kunsztja?

– Az, hogy az első gólyaév híján elvezte velem az egyetem legnehezebb

részét és remélhetőleg februárban már azt mondhatom, hogy az egészet.

– Mi a kedvenc szórakozása?

– A szervezés! Hol versenyt, hol Equus napokat, hol „csak” évfolyam-találkozót. Amikor a teljes kikapcsolódás a lényeg, akkor mindenképpen a természetet választom. Sokszor az is elég, ha kimegyek egy mezőre egy könyvvel a kezemben, ha erre nincsen idő, akkor aktív pihenésként imádom főzni – kedvenc ételém a tárkonyos tejfölös csirkeragu puliszkával. A 2017-es Equus napi tortaverseny kedvéért is felvettem a konyhai kötényt. Ilyen különleges alakú tortákat ritkán készítenek, de ennek a versenynek köszönhetem, hogy megtanulhattam a fondanttal történő díszítés rejtelseit. Egy műtőst készítünk fonendoszkóppal. Egyébként a dobostorta a kedvencem. Új hobbimként pedig a jógát említem.

– Hogy képzeled el a jövőjét 10 év múlva?

– Fiatalabb korban álmodozva, úgy képzeltem el az életemet, hogy állatokat fogok tartani valahol vidéken, messze a város zajától és állatorvosként a környező települések ellátásával keresem a kenyeremet. A mai világban ezt már nehéz lenne megoldani. Munka, család, szabadidő, nagyon nehéz háromszög és kicsit arra az interneten keringő képre hasonlít, amin 3 pont látható: 1. szociális élet, 2. tanulás/munka, 3. alvás – Válassz kettőt. Szerintem mégsem lehetetlen a három, ezért nem vetem el a lehetőséget.

"Sokszor az is elég, ha kimegyek egy mezőre egy könyvvel a kezemben"

A nyáron történt az egyetemen

Vendégek a nagyvilágból

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter augusztus 20-án alkalmából Tolnay Sándor Díjat adományozott *dr. Könyves László Péternek*, az Állatorvostudományi Egyetem Állathigiéniai, Állomány-egészségtani Tanszék vezetőjének.

HARMAD- ÉS NEGYEDÉVES HALLGATÓK érkeztek a Kínai Agrártudományi Egyeterről nyári lovas szakmai gyakorlatra az Állatorvostudományi Egyetemre, amit a Lóklinikán és Dóramajorban töltöttek el. Programjuk során körbevezették őket az egyetem belvárosi campusán is. A hallgatókat lenyűgözte a látvány és az intézmény múltjáról szóló beszámoló. Megtekintették az Anatómiai Múzeum kincseit és különleges preparátumait.

*

AZ EGYETEM SYRINX KÓRUSA a Művészetek Völgye fesztivál megtisztelő felkérésének eleget téve július 23-án koncertet adott Kapolcson. A *Tapodi Attila* karnagy által immár tizenegy éve vezetett kórus 16. századi motettákkal és madrigálokkal lépett fel a Völgykomolyzene fesztiválhelyszínén, a település kiváló akusztikájú római katolikus templomában.

*

DR. PHILIP BERGMAN, neves amerikai állatorvos látogatott augusztusban

az Állatorvostudományi Egyetemre, aki feleségével együtt érkezett Magyarországra. Intézményünkben a daganatos megbetegedések esetében alkalmazható immunológiai terápiás lehetőségekről, majd az onkológia területén elért orvosi vívmányokról tartott előadásokat.

Dr. Philip Bergman, DVM, MS, PhD, DACVIM (oncology), állatorvos onkológus és az VCA (Veterinary Centers of America, VCA Animal Hospitals) klinikai tanulmányok igazgatója, jelenleg a Katonah Bedford Veterinary Center állományában dolgozik. Fő területe az immunterápia.

*

MAHFUZUR SARKER professzor, az Oregoni Állami Egyetem tanára szeptember 2-án látogatást tett az Állatorvostudományi Egyetem Járványtani és Mikrobiológiai Tanszékén, és „The Challenge of Clostridium perfringens Spores” címmel tartott előadást. Sarker professzor kutatócsoportjának a *C. perfringens* A baktérium okozta megbetegedés molekuláris kórfejlődése terén végzett vizsgálatait foglalta össze.

*

MÁSODSZOR RENDEZETT Nyári Iskolát az Állatorvostudományi Egyetem azoknak a külföldi középiskolásoknak, akik már most tudják, hogy állatorvosok szeretnének lenni. Az érettségi előtt álló diákok a világ minden országából érkeztek: jöttek Írországból,

az Egyesült Királyságból, Izlandról, Svédországból, Franciaországból, Németországból, Olaszországból, Romániából, Szlovéniával, Oroszországból, Lettországból, Észtországból, Dél-Afrikából és Hong Kong-ból. A táborban a gyerekek kipróbálhatták, milyen állatorvostan-hallgatónak lenni, és megnézték, hogyan dolgoznak az állatorvosok a klinikákon és külső helyszíneken.

Horváth Anikó felvétele

*

PÁLYÁZATOT HIRDET az Állatorvostudományi Egyetem Állatorvos-történeti Különdíj címmel.

A hagyományosan polgári értékeket képviselő állatorvosok, különösen a vidéki Magyarország megbecsült, az állattartókkal és a lakossággal közvetlen, bizalmi kapcsolatban lévő értelmiségi elitje, ugyanazon alma materhez kötődik, ezért a magyar állatorvos-társadalom számára rendkívüli jelentősége van annak, hogy intézményünk óvja és ápolja hagyományait, történelmét. Ezeket a hagyományokat követve idén első alkalommal az Egyetem pályázatot hirdet Állatorvos-történeti Különdíj címmel. A kezdeményezés célja, hogy hallgatóinkkal megismertesse Alma Materünk és nagyjaink történelmét.

A nyertes pályázó rektori-kancellári különdíjban részesül, amelynek összege 100.000.- Ft, valamint előadását bemutathatja a Tudományos Diákköri Konferencia nyitó ünnepségén.

A pályamunkák benyújtási határideje összefoglaló és ppt előadás formájában 2019. november 8., személyesen az Anatómia Tanszék titkárságán, *Kováts Adriennél*.

A pályázat formai- és tartalmi követelményeiről bővebben az egyetem honlapján lehet tájékozódni.

forrás: univet.hu, mti.hu

A FEHÉR KÖPENY megvásárlása újabb, fontos jele az állatorvosi tanulmányok megkezdésének. Számos óra látogatásának a viselése a feltétele. Az orvosi gyakorlatban is lényeges eszköz a bizalom megszerzéséhez.

Jakab Flóra felvételei

Gólyanap Üllőn

Különleges programmal indította a 2019/2020-as tanévet az Állatorvostudományi Egyetem. Idén először szervezte meg új diákjainak a „Magyar és Nemzetközi Gólyanapot” az üllői Dóra-major campuson, ahol szórakoztató programokkal és szabadidős játékokkal vezették be az új szemesztert.

A Gólyanapon az elsőévesek megismerkedhettek az üllői campuson található haszonállat- és lóklinikkákkal, majd a tangazdasággal, amely a későbbiekben a gyakorlati képzésük helyszíne is lesz.

Horváth Anikó felvétele

A közösséggé kovácsolódás tábora

Az idén Mezőkövesden, Zsóry-fürdőben táboroztak az Állatorvostudományi Egyetem magyar gólyái. A szeptember 2-án itt megrendezett rektori fórumon az állatorvosi hagyományok tiszteletét az egyetem legjelentősebb

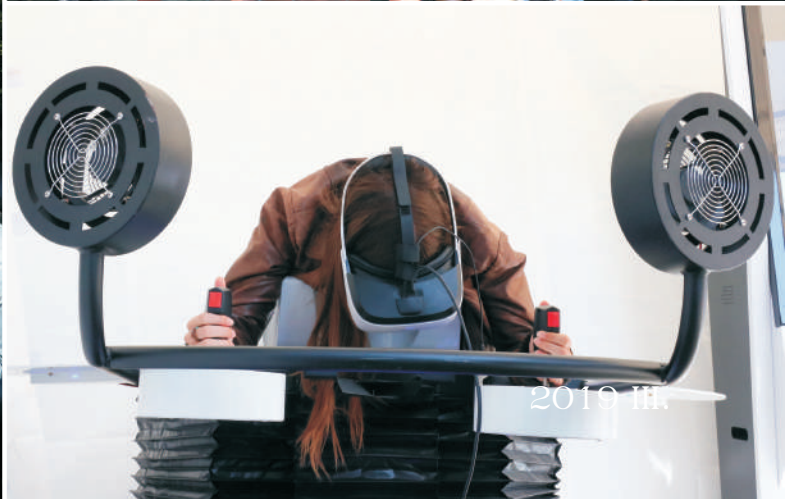
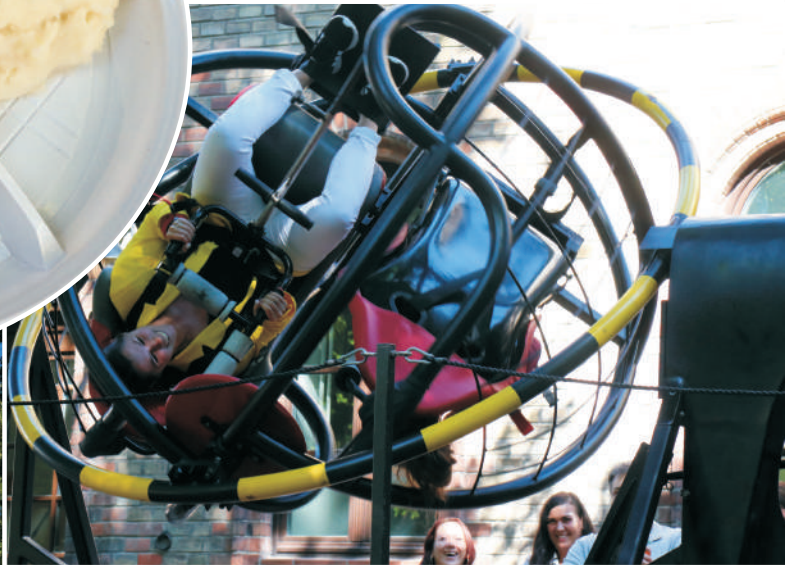
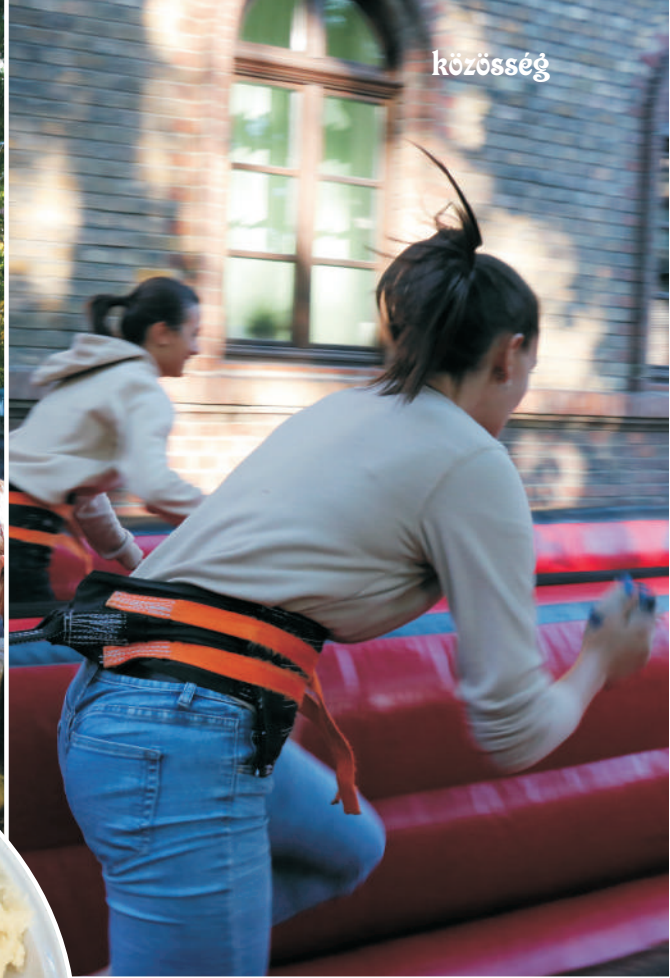
versenyképességi tényezőjeként említette *dr. Sótorny Péter*. Az egyetem vezetője arról is beszélt, hogy milyen jó látni az elsősöknek és a senioroknak a tábor végére közösséggé kovácsolódott csapatát.

Kiemelte, a felvettek 451 pontos átlaga is bizonyítja, hogy erre az egyetemre a legjobb jelentkezők kerültek be. Hozzátette, ezt a stúdiumot folyamatos tanulás nélkül azonban nem lehet elvégezni.

Balázs Gusztáv felvételei

Most látni, hogy milyen sokan vagyunk! Az év 364 napján a közel kétezer egyetemi polgár szinte elvész az épületek, előadótermek, gyakorlatok, laboratóriumok és folyosók labirintusában, de a 365. nap délutánját csaknem mindenki a parkban tölti. Mert hogy sokan a

DOLGOZÓI-HALLGATÓI PIKNIK ÉS ÖKÖRSÜTÉS

napjától számítják az évet. Az Állatorvostudományi Egyetem szeptember 18-án negyedszer rendezte meg a 2016. évi újra önálló intézménnyé válására emlékező ezt a várva várt őszi közösségi eseményt.

A hosszú sorállást mindenki türelemmel viselte, hiszen közben és a finom ebéd elfogyasztása alatt is meg lehetett egymással osztani a nyári élményeket és az első tanórák izgalmait is.

Idén már három ökör sült a szabadban, de a nap végére az utolsó csontig elfogytak, hiszen minden bordára jutott egy a diákok négy lábú kedvencei közül.

2019 III.

21

VI. Országos Állatorvos -Agrár Sportnap

Tata különleges városa hazánknak – aranyat bányásznak itt, meg ezüstöt és bronzot öntenek. Kívánni sem lehet alkalmasabb helyet az Országos Állatorvos-Agrár Sportnapnak, mint a Tatai Nemzetközi Edzőtábor, ahol dr. Bándy Pál állatorvos szervezésének köszönhetően szeptember 21-én hatodszor találkoztak az érintett társadalmi rétegek nagyobb mozgásigényű hölgyei és férfiai.

Óriási dolog, hogy ennyi fiatal érkezett kora reggel az Állatorvostudományi Egyetemről, a Kaposvári Egyetemről és Mosonmagyaróvárról, a Széchenyi István Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Ka-

ráról, hangsúlyozta a megnyitón dr. Sótonyi Péter, az ÁTE rektora. Az agrárium szakmaiban nagyon lényeges a fizikai erőnlét és ehhez a sport segít hozzá, hangsúlyozta.

A sportnapnak otthont adó város polgármestere, Michl József örömmel konstatálta, hogy milyen sokan érkeztek először a versenyre és jó barátkozást, egymásra vigyázó versengést kívánt.

A múlt évivel szemben verőfényes napsütésben készült képeinken örökítettük meg a szép élményeket az atlétikától kezdve a labdarúgáson át a fogathajtásig.

Balázs Gusztáv képiportája

Állatorvosi Vándortúra a Zemplénben

A hogy minden évben, úgy idén is nekifogtam az Állatorvosi Vándortúráról szóló beszámoló megírásának, de mikor elkészültem a szöveg felével, úgy döntöttem, hogy ide a bevezetőbe írnom kell pár gondolatot, elvégre az jubileumi, 5. Vándortúra.

A Vándortúra ötlete két forrásból született: egyrészt az általános iskolába, ahova gyerekként jártam, egyik kedvenc tanárom, Rényi Péter minden évben hasonló gyalogtúrát szervezett Budapestről Soltvadkertre. Másrészt öt évvel ezelőtt már igen közel jártam az Országos Kéktúra teljesítéséhez, és azt gondoltam, miért ne lehetne egy túrát szervezni Magyarország legnépszerűbb túraútvonala mentén a hallgatók részére? Hát, így született a Vándortúra ötlete.

Ugyanakkor a túrázás csak egy módja annak, hogy egyik helyről a másikra jussunk, mert a Vándortúra valójában egy csapatépítő program. Kapcsolat évfolyamok között, hallgatók és oktatók között, országjárás, élménygyűjtés,

és persze túrázás. Mindez persze sosem valósulhatott volna meg a rektori (korábban dékáni) és kancellári támogatás nélkül, de a Testnevelési Tanszék is a kezdetek óta anyagilag is segítette a túrát.

Idén tehát úgy kezdtem neki a szervezésnek, hogy az ötödik, jubileumi túra a szokásosnál is emlékezetesebb legyen. Szerencsére a Magyar Természetjáró Szövetség érdeklődését felkeltette a kezdeményezésünk, így szakmai támogatóként segítették a résztvevőket.

A szokásos, öt napos túra idén kiegészült egy nulladik nappal is, és mivel a tömegközlekedés meglehetősen pocskák a Zemplénben, így vasárnap délután *dr. Zwillinger András* alsózsoltcai otthonában fogadta a csapatot, ahol közös főzéssel próbáltunk ráhangolódni az elkövetkező napok megpróbáltatásaira.

Július elsején aztán előkerültek a bakancsok, és meg sem álltunk Boldogkőváraljáig. A Zemplénben számos településen találkozhatunk vá-

rrakkal, de közülük is a boldogkőváraljai talán a legszebb, így mi is itt kezdtük az utat, és felkaptattunk a várdombra. Innen tényleg pazar kilátás nyílik a Zemplén hegyeire, de a mögöttünk elnyúló Cserehát lankáira is. A kánikula ellenére is jó tempóban haladtunk Regéc felé, ahol kiderült, hogy valami kommunikációs zavar volt a vacsora-rendeléssel kapcsolatban. Hogy én értettem félre valamit, vagy a konyha, már nem lehet tudni, mindenesetre rendkívül segítőkészen gyorsan újabb adagok készítésébe kezdtek, és így nem maradtunk éhesek a nap végére. Ekkor még sejtelmünk sem volt, mit hoz a kedd reggel.

Másnap ugyanis azzal kellett szembe-sülni, hogy a boltban igazából nincs sok minden, épp csak néhány alap étel-miszer, így kicsit kétségbeesetten vág-tunk neki a Vándortúra története leg-hosszabb, 27 kilométeres szakaszának, mely egyetlen települést sem érintett. Egyszóval igencsak ki volt porciózva az étel, és egy-egy zacskó keksz szinte életmentőnek bizonyult. Makkos-

hotykára érve aztán kárpótoltak mindenért.

Vilma néni neve fogalommmá vált a kéktúrázók körében, hiszen sok-sok éve segíti a túrázókat. Most sem volt ez másként. A társaság egyik fele nála szállásolta el magát, és a jól megérdemelt vendégváró pálinka után át-sétált a község másik végébe, ahol Erzsike látta vendégül a csapat többi tagját. Erzsike ráadásul igazi falusi hússal, csirkepörkölytel és süteménnyel is várt minket. Még sokáig beszélgettünk, mire nyugovóra tértünk, és másnap reggel fejedelmi reggelit is készítettek nekünk vendéglátóink.

Bizton állíthatom, hogy az elmúlt öt év során az egyik legjobb vendéglátást kaptuk a kéktúrán, és ezzel kapcsolatban felmerült bennem egy kérdés, bár talán többekben is. A túrázóknak szükségük van az ilyen jellegű szállásokra, hisz mindent megkapnak, amire szük-

ségük lehet, de mégis, mi lesz velünk, ha már nem lesznek Vilma néni és Erzsikék, akik a szívüket adják bele a vendéglátásba?

Innen alig 16 kilométer megtétele után értünk be Sátoraljaújhelyre, ahol a Zemplén Kalandparkban szálltunk meg, igaz, mire a szállásra értünk, valóságos szünyog és kullancslégy hor-dákkal kellett megküzdeni. Legnagyobb szomorúságunkra azonban a helyszínen közölték, hogy a két hegy közötti átcsőszópálya (zipline) nem üzemel a szél miatt, ami többeket igencsak lelombozott. Késő délutánra a szerencse végül mellénk szegődött, elállt a szél, így aki tehette, kipróbálta az ország leghosszabb zipline-ját, hogy aztán élményekkel telve vacsorázzunk meg a belvárosban.

A csütörtöki nap sajnos az aszfalt jegyében telt, mert a Bózsiváig tartó majd 20 kilométeres szakasz jelentős része

aszfaltúton haladt, a táj is eléggé egyhangú, csak Nagyhuta előtt botlik bele az ember egy igen alattomos emelkedőbe. Bózsiván aztán újabb gubanc kerekedett a szállásból, más szobát kaptunk, mint amit megbeszéltünk, így persze az ár is magasabb volt, de végül megegyeztünk a tulajdonossal, és végül mindenki jól járt.

Pénteken aztán nekivágtunk az utolsó 22 kilométernek. Sokáig a füzéri vár látképe volt a vezércsillagunk, melyet nem lehetett szem elől téveszteni, míg nem egyre közelebb és közelebb értünk hozzá. Itt még egy utolsó pihentünk, majd nekivágtunk a kéktúra egyik legnehezebb emelkedőjének, ami egészen a Nagy-Milicig vezetett minket. A csúcs előtt még szétnéztünk a Kis-Milicen emelt kilátóból, hogy aztán a csúcs érintésével kellemesen lecsorogjunk az alattunk fekvő Hollóházáig.

Itt ismét kiváló ellátást kaptunk, majd a hagyományoknak megfelelően táborúzzal, beszélgetéssel és énekléssel zártuk a túrát. És természetesen előkerült pár üveg bor is.

Összességében azt mondhatom, hogy ez a jubileumi túra is pont olyan jól sikerült, ahogy az eddigiek. Jóleső érzés, hogy vannak még hallgatók, akik a vizsgaidőszak után nem a Balatont és a pihenést, hanem öt napon keresztül, a nyári nap hőségében, súlyos hátizsákokat cipelve a túrázást választják, hogy ezzel talán különleges élményeket szerezzenek. Csak reménykedem, hogy ha végeznek, akkor maguktól is végigjárják majd az Országos Kéktúrát. Szerintem fontos, hogy megmaradjon a kapcsolatunk a természettel, a minket körbeölelő világgal, és lássuk olyan szeletét is az országnak, ahova talán kevesebben jutnak el. Azt hiszem, az Állatorvosi Vándortúra erre mind lehetőséget ad, így remélem, még hosszú évekig rójuk az ország turistaútjait együtt. **Cserhalmi Dániel**

Our goal is to launch the University's new golden age

Interview with Dr Péter Sótónyi, the rector of the University

Why was it so important for the University of Veterinary Medicine to regain its independence? What does the rector consider as the key achievements of his first term? What goals did he set for his new term? These are some of the questions we discussed with Professor Péter Sótónyi on the occasion that he got the Senate's unanimous support this spring and President of the Republic János Áder entrusted him to be the head of the University for a second term.

GUSZTÁV BALÁZS

– József Eötvös wrote once that each person is born with an inherent desire for freedom...

–.. That's quite true, I have an enormous desire for freedom too, but I could "only" satisfy it in my work at the university. I have so limited free time that I might as well call it non-existent. When I became a dean in 2012, my primary goal was indeed to help the university regain its independence. Although most people estimated our chance for success less than one per thousand, we still achieved it.

– **Why was it so important for the university to regain its independence?**

– We owed it to our predecessors because our school, which is the third veterinary training institute in the world, had been operating independently for the longest time and had functioned to its full potential when it was independent. Let me remind you of the golden age in the early 20th century which lay the foundations for the international reputation of our veterinary education! School mergers caused deterioration. I met many valuable people at the St. Stephen University but our research area, education style and traditions are significantly different from those of agrarian higher education institutions. We are closer to medical training. That's what we grew out of, too. The connection between human and

At the Rector's forum with Sára Fehér, the president of the student

veterinary healthcare is further strengthened by the increasing significance of food safety. By preserving the health of livestock, we are protecting an enormous value in agriculture. On the other hand, pet health-care is dominated by the owners' emotions. Our international awareness is highly important we must show ourselves to the world. Nothing supports this statement better than the fact that our students come from 54 countries. Finally, submitting tenders on our own has helped our Alma Mater to obtain significant funding even within the past 3 years.

– **You needed courage for this success, too.**

– I don't have much to lose. I am a professor of Anatomy. Teaching 12 hours per week is refreshing for me. If I hadn't felt the inner drive to help the university become independent for the future of our profession, I probably wouldn't have stepped into the ring. I am not at all attracted by executive prestige. Consequently, I may sometimes go further than others. I often get feedback like: "Sótónyi, how

dare you say that?" I always speak my mind. That's what I was appreciated for in my family and then in the university community and now nationally, too, because they expect me to voice my opinion as the president of the Batthyány Society of Professors. As far as this society is concerned, I would like to increase the participation of young professors with civic values who have a critical approach and seek the best answers to Hungary's current problems. Recently I became the vice president of the Steering Committee of the Loránd Eötvös Research Network. I think I was given these assignments because I always represent my opinion consistently and sincerely.

I get the strength to meet the new challenges from my family who support me in everything. My daughter, *Kata* is a veterinarian while my son, *Tamás* is an economist. Let me note here how grateful I am to my wife who has always stood by me with faith and persistence, and encouraged me in whatever challenge came my way.

– How do you look back on your term as rector, which started in the summer of 2016?

Like a rebirth. We had to create the basis for our new existence as a university. We have implemented organizational and operational changes which lay the foundations for our development and now we are considered as one of the top universities in Hungary. We launched the planning and design process of new buildings and training centres, for which we got outstanding support from the government. All of this was fortunately coupled with a partnership that developed between the chancellor and me, and it's often cited as an example for cooperation in higher education. I believe continuity is vital for conducting long-term construction projects and I can proudly say that all my associates support me in these goals.

– What goals did you set for the next five-year term?

– I believe my most important challenge is to bring together a research and education team that is able to launch the university's new golden age. By the time these large-scale construction projects are completed, I want a world-class scientific community to use the wonderful infrastructure, thus increasing the international embeddedness of Hungarian research. To achieve this goal, we need to find and attract such people from around the world who are now close to the highest international recognitions and who can then be followed by post-doctoral fellows and PhD students. Thanks to our successful tenders, our five hundred Hungarian and one thousand foreign students, we are able to recruit all talented scientists who want to research and/or teach here. I'll keep doing my best to scout for these young talents, that's why I continue to work as the president of the Scientific Students' Association. It's very important to operate and develop institutional talent management programmes in order to promote the training of new professionals as well as to ensure a supply of experts with scientific degrees for innovative

companies. I believe it's important to enable 5-6 of our students to join the highly-acclaimed lecturers on the stage of the National Veterinarian Day, and give a presentation too, so that they can already feel being in the bloodstream of science.

I have an enormous faith in today's youth; I think they are very smart. What they may lack at times is the willingness to struggle hard. Perhaps it is because they were brought up in a different quality of life than we were. We must involve them in the university's management because it allows them to gather experience. This is how we can replace load-bearing pillars on the go just like it was done before.

– You often refer to the University's more than two centuries of tradition as a competitive edge envied by many other institutions.

– That's right, but it's important to understand what it really means. It doesn't mean that we should work the same way as our ancestors did a hundred or two hundred years ago. Instead, we should follow their example in terms of constantly seeking the opportunity for change. I often use the analogy of the oil lamp: its effectiveness could perhaps have been improved some more but the effort would have been in vain after the incandescent light bulb was invented. In other words: our tradition is the ability to change and to constantly renew our ways.

We must be involved in such research that can be directly applied to real life. Our most recent project is to establish a Research Centre for the Protection Against Infectious Animal Diseases and Medicine Development at our University, in cooperation with the Institute for Veterinary Medical Research, which is closely connected infrastructurally, professionally and intellectually as well. This project will be based on the experimental animal facility soon to be implemented in the framework of a governmental project which, as I already explained at the University's staff meeting in June, will enable us to carry out all laboratory animal related activities here in Budapest. The new infrastructure will

also provide the "groundwork" for the establishment of the Comparative Medical Research Centre.

We are very happy that the government backs the idea of creating a Digital Food Chain Research, Development and Innovation Centre at the University of Veterinary Medicine, which will function as a key food chain centre for data analysis, education, research, development and innovation. Separated from the food chain supervisory system, it will provide practical support for agricultural and food economy players, improve their digitalization as well as promote food chain oriented veterinary education.

One of our key ideas is to establish an international equestrian centre in the area of the Dóra Farm in Üllő, which could be a suitable venue for organizing equestrian training programmes or even international competitions.

To further improve our practical education, we are planning to introduce the 12th practical semester, which is justified by the need for acquiring the so-called Day One Competences. Increasing the number of practical classes would make it easier for us to achieve European and the prospective American accreditation.

– How much are you planning to focus on the teaching and field practice of livestock care?

– Our primary task is to improve Dóra Farm because efficient veterinary training is impossible without hands-on practical skills and experience, especially when it comes to livestock care. I mentioned earlier that we launched our highly successful "on-duty week" field practice programme, where students, in shifts of ten, spend a whole week on the farm with the animals. Our experience and the feedback so far show that the programme helped students reinforce their resolve and personality. It's vital to develop an emotional bond and a natural thinking, partly to counterbalance the typically excessive use of technical devices among our young people.

Our contemporary: artificial intelligence

The ongoing industrial revolution seems to steal the thunder of science fiction. As I am writing these words, I am not really writing: I am using a smartphone application as a voice recorder. The software turns my voice into letters. Artificial intelligence has become part of our daily lives and if the trend continues, it will soon be “personalized” and become our contemporary.

The beginning of artificial intelligence, i.e., the creation of mechanical, then programmable calculators, dates back to the distant past, not unlike veterinary training. The history of technology has records of discoveries lost in oblivion for centuries because the particular era was not able to understand and effectively utilize them.

According to Microsoft's definition, artificial intelligence is a technology which detects, learns and draws conclusions, thus enhancing the activities of people and organizations. The AI's current intensive proliferation is facilitated by cloud-enabled calculation capacities, databases and the availability of the appropriate algorithms, said Gábor Varga, a strategic technology advisor to the

software giant's Hungarian subsidiary, talking at a conference and workshop on this issue.

The presenter also said that the application of artificial intelligence may contribute to increasing the world's GDP by 16 per cent by 2030. To prevent famine, agriculture must double its food output by 2050. The spread of this technology may be a key factor to achieve the goal.

One of the most promising areas for artificial intelligence is agriculture, which is about to enter its next revolutionary phase. Just a decade ago, precision farming was the buzzword of innovation but education and research are already focused on data-driven smart farming instead. Meanwhile, forward-thinkers are already taking the next step and exploring the concept of fully automated agriculture.

The agriculture of the near future will feature driverless machines with signal reception units collecting data about the production environment, and drones flying over the arable land using their sensors to monitor plant growth. Self-driving machines will analyze and share the collected data to cooperate in a seamless and

precise way; avoiding any redundant effort or unnecessary use of resources.

The vital functions, behaviour, productivity and nutrition of animals will be monitored by sensors, which will send signals to the owner if a human intervention is needed. (But how will they recognize their owners?)

In a world like this, people's job will change. They will control, organize and strategically plan agricultural management based on the data reports and surveys generated by the machines and sensors.

This summer, Hungary adopted a Digital Agrarian Strategy to initiate the establishment of a Digital Food Chain Research, Development and Innovation Centre at the University of Veterinary Medicine, which ensures the complex, food-chain-based digital development of veterinary training as well as provides practical support for the players of the agrarian and food economy.

There is no time to delay, the food industry is setting a fast pace. Automated restaurants will soon make their debut in Hungary, thus realizing another dream of science-fiction writers.

Gusztáv Balázs

Electric fences are no longer enough

Chasing ticks from caves to the sky

Interview with Dr. Sándor Hornok,
the head of the Department of Parasitology and Zoology

Dr. Sándor Hornok, the head of the Department of Parasitology and Zoology is in cooperation with researchers from 30 countries and has translated and edited nine esoteric books, most of which are related to the Buddhist religion and ideology. His research is focused on the regional and seasonal occurrence and the veterinary and human health significance of ticks and other blood-sucking arthropod vectors, and the pathogens carried by them. Here's an extract of our interview with him.

– Professor, how did your journey start and how did it lead you to the University of Veterinary Medicine?

– I grew up in Buda as a child of technical intellectuals who provided me with the opportunity to study as much as possible. So I became a straight-A student at primary school. Back then I was already planning to work with animals later on. During my high school studies at Árpád Grammar School, my father suggested that I should become a veterinarian rather than a zoologist because the former offered a more stable career. I was enrolled with the highest possible number of points in 1987.

– So, was it easy as pie in István Street, too?

– I was no longer a straight-A student at the university but I got into an excellent year group. In 1990, one student of the year group was given an opportunity to spend a year at a pet clinic in the United States as part of an exchange programme. I applied and my fellow students voted that I should be assigned to travel to Cleveland. When I got back, my resolve was strengthened to choose research over pet practice. I was gravitating towards parasitology because I considered it as applied zoology. In 1992 Professor *Tibor Kassai*, the head of the Parasitology Department offered me a chance to travel to the University of Utrecht (in the Netherlands) on a Tempus scholarship and conduct immune-parasitology studies there. I got my DVM diploma in 1994.

– And you stayed at the University.

– By then, the Parasitology Department was already headed by Professor *István Varga* and I was informed that he launched a PhD thesis programme to conduct research into the cryptosporidiosis disease, and I was admitted. Professor *Albert Cornelissen* of the Utrecht University was my co-supervisor. In 1998 I became the first Hungarian veterinarian to defend my dissertation in the Dutch city.

Utrecht got a special place in my heart for other reasons, too. During my studies there, while I was able to make due progress in my research, I happened to enter an antique bookstore in my spare time. Browsing through the religion and philosophy shelf, I found a photocopied volume of the collected teachings of *Hermes Trismegistos*, one of the best known figures in ancient literature. This book introduced me to the world of metaphysical thinking. I followed this path and it led me to Buddhist philosophy. I've translated nine books into Hungarian, some of which are now required reading materials in ELTE University's Tibet programme.

– Did the visit to the antique bookstore change your approach to research?

– Yes! I no longer wanted to conduct in vivo animal testing. According to Buddhist tradition, if you benefit from the death of an animal, your karma will be bad. During my post-doctorate research, I turned towards studying ticks and other blood-sucking arthropods and the pathogens carried by them. I had the opportunity to start a wide-ranging research programme, where I now have partners from nearly 30 countries. In this period of my work, I got a lot of help from Professor *Róbert Farkas*. Over three decades, I have enjoyed the support of three of my department head predecessors.

Reading the dissertation you submitted with your application for the Doctor of Academy (DSc) title (and which you are scheduled to defend in 2020), I found that two of the world's known tick species may be especially precious for you since you discovered them as new species.

When it came to the first one, we had to descend into the depth of the earth in the Ariadne cave system of the Pilis region. Until then, we had only known two tick species parasitizing bats in Europe. The new species, named *Ixodes ariadnae*, was collected in one of the Maiden Cave halls in 2013. The research also involved associates of universities, research institutes and NGOs. The specimen of the other species was collected by someone else. It was recovered in Vietnam but it also occurs in the caves of the Himalayas right where the saints lived who were the subject of the books that I translated. In cooperation with Vietnamese and Japanese scientists, I identified *Ixodes collaris* as a new species in 2016 and, just like the one in Pilis, it deserved an independent taxonomic status.

G. B.

Alexandra Ruff: Got some free time? Organize events!

Ever since her childhood, 11th-semester veterinary student Alexandra Ruff has always wanted to be a vet. However, when instructors asked their students what areas or what animal species they would like to specialize in, she never raised her hand. She believes that when you're a vet, it's the area that chooses you and not the other way around.

G. B.

– Although everyone who graduates from István Street obtains the same VDM diploma, they never end up as a vet in the same way. How did your journey take you to the Alma Mater?

– I come from a half Swabian, half Transylvanian family. I was born in the town of Mór. Dr. Ágoston Zimmermann, who was a highly-acclaimed veterinarian, doctor of philosophy and university professor, was also born here. I went to the primary school named after him. I still remember my school's slogan; a legacy from Dr. Zimmermann's father: "Be thrifty, learn and do everything you can: then you will have something, know something and be somebody."

– You're one of the few students who began their higher education in another institution. First you studied Engineering in Veszprém...

– ... Even though whenever I was asked what I was going to be when I grow up, I always categorically announced: Weeell, a veterinarian! (What else?) I've always been attracted to living beings and nature. My grandmother had a lot of animals and I enjoyed caring for them, I could hardly leave them. Unfortunately, I was having second thoughts right when it was time to submit my college application. After the detour in Veszprém, I was admitted to the University of Veterinary Medicine and I've never chickened out any more.

– Which animal healthcare area did you get particularly interested in during your years here?

– Instructors often ask this question during their lectures, they want to know what area or what animal species their students would like to be involved with. However, I never raise my hand because I believe that it's the area that chooses the vet and not the other way around. You need to examine what you're good at. No matter how much you want to be a surgeon if you're not dexterous and your hand shakes. On the other hand, if you have excellent interpersonal skills you might easily get patients even in a provincial pet practice, for example. At the moment I am primarily interested in the pig industry and working as a veterinary officer but nothing's carved in stone yet. I haven't given up on the idea of an academic career, either.

– What successes have you had so far?

– I think the biggest success was the creation of the National Veterinary Competition and it was the best experience for our community, too. I was so overjoyed after the finals that I burst into tears. We got a lot of acknowledgement and positive feedback. The students who were competing with us in the past two years are now going to school with us here.

– If you live in Budapest, you can often spot veterinary students because they tend to walk around with a four-legged companion. What can you tell about your pet?

– Since I have a 7-year-old sister and a 17-year-old brother, I was always surrounded by small children, often acting as their babysitter. It was the same with dogs; we always had dogs at home, often more than just one. When I moved to Budapest and couldn't go back home so regularly, I began to feel a void that no other hobby could fill. By my sophomore year, this void had taken unbearable proportions. I guess you can figure out where I'm going with this. My border

collie is called Hope. I think dogs can give a lot to people. They can help you relax and unwind; if you're in a bad mood, they can give you instant help and unconditional love.

– What's your favourite activity in your leisure time?

– Event organization! I always organize something; competitions, Equus Days or "just" a year-group meeting. To relax completely, I often just go to a meadow and sit there with a book in my hands. If there's no time for that, I love cooking as a form of active recreation. I can also mention yoga as my new pleasure activity.

– How do you envision your future 10 years from now?

– When I was younger, I used to daydream about a life where I keep animals somewhere in the country, away from the city noise and make a living as a vet taking care of the neighbouring villages. In today's world it would be quite difficult to achieve. Work, family, leisure time: it's a very difficult triangle and it reminds me a bit of the Internet meme with the 3 categories: 1. Social life, 2. Study/work, 3. Sleep Pick two. However, I think you might be able to coordinate all three; I'm not giving up on that.

The University has launched its 233th academic year

On September 6, Professor Péter Sótonyi, the University's rector officially launched the 233th academic year of the University of Veterinary Medicine. The participants of the event were also addressed by dr. József Bódis, state secretary of the Ministry for Innovation and Technology and Róbert Zsigó, state secretary for food chain supervision of the Ministry of Agriculture.

Rector dr. Péter Sótonyi began his year-opening speech by reflecting on his joy of seeing this cultural diversity at the beginning of each academic year, which makes the

University one of Hungary's most noteworthy and versatile higher education institutions. Of all Hungarian colleges and universities, the share of foreign-language students is the highest here: around 1000 out of 1500 students.

The multicultural environment of the University of Veterinary Medicine motivates students to get an insight into other languages and cultures beside their veterinary studies. Their common ground, or perhaps common language is the joy of healing and the love of animals. Vilmos Zlamál, the founder of the independent Hungarian veterinary care could not speak Hungarian until 1838, when he was appointed as the Chief Veterinary Officer of Hungary. After that, however, he acquired this complex yet wonderfully expressive language to such an extent that three years later he already held his lectures in Hungarian in the veterinary institute.

The rector also talked about the missions of the University of Veterinary Medicine which, in addition to the practice-oriented teaching of veterinary skills, also involve the reinvigoration of our scientific life through reinforcing the training of future veterinarians and researchers. The University is working to develop such personnel and infrastructure which will enable the institution to complete internationally unique development projects and achieve unparalleled results.

Networking and infrastructure are indeed key in terms of achievements but professional dedication is even more important. Beside their responsibility to animals and owners, veterinarians also become participants and shapers of the society and national economy they work in, as soon as they receive their diplomas.

Dr. Péter Sótonyi concluded his speech by extending his special welcome to the foreign-language students who came from 54 countries all over the world.

"Not only are you away from your families, but you begin your studies in a foreign country and a different cultural environment so that you could acquire the skills necessary for practising your profession. Let me express you my special appreciation for that. Also, let me encourage you to use the opportunities provided by Budapest as a metropolis and, in addition to your veterinary studies, get familiar with Hungary, the homeland that is so precious for us. Going outside Budapest, you may want to look at our country's beautiful regions and keep our traditions and culture in your fondest memories. When you go home, we would like you to be goodwill ambassadors for Hungary."

